
БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 9
септембар 2011.
година LI
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Мирко Цветковић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вук Ђоковић, мр Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац-Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вук Ђоковић
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и сйручна мишљења
за примену финансијских йройиса
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и шйтампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2011 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман преноса удела без накнаде у друштву са ограниченом одговорношћу са правног лица (нерезидента) на физичко лице (резидента) који је извршен дана 31.5.2011. године 11
2. Опорезивање нерезидентних власника средњорочних дуговних инструмената са становишта опорезивања физичких и правних лица. ... 13

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман новчаних средства која обвезник ПДВ – јавно предузеће прима из буџета града на име покрића трошкова набавке опреме за обављање делатности 15
 2. Порески третман реализације уговора о изградњи пречистача отпадних вода закљученог између Општинске управе Ада, као корисника донације према правилима Инструмента претприступне помоћи ИПА, и Конзорцијума грађевинских предузећа 16
 3. Порески третман пружања инжењерске услуге електронским путем (услуга надзора и омогућавања редовног функционисања ИТ пословних решења за самоуслуживање – тзв. управљање инцидентима) коју обвезник ПДВ – домаће привредно друштво врши страном привредном субјекту 20
 4. Порески третман промета средстава за дезинфекцију коже и руку која се сматрају материјалом за дијализу. 21
 5. Моменат евидентирања промета туристичке услуге (организовање туристичких аранжмана) преко фискалне касе, као и утврђивање основнице за обрачунавање ПДВ за промет предметне услуге од стране обвезника ПДВ – туристичке агенције у случају уговарања вредности јединствене туристичке услуге у иностраној валути уз примену продајног курса пословне банке 22
 6. Порески третман промета услуге транспорта природног гаса у случају када се та услуга врши уз испоруку природног гаса 25
-

7. Порески третман реализације уговора о пословно-техничкој сарадњи којим се прва уговорна страна – обвезник ПДВ обавезује да ће другој уговорној страни испоручити природни гас, а друга уговорна страна – обвезник ПДВ, произвођач амонијака и вештачких ђубрива, да ће обезбедити радну снагу и производне капацитете, при чему ће промет готових производа вршити друга уговорна страна	26
8. Порески третман промета добара која обвезник ПДВ – зајмопримац враћа зајмодавцу – Републичкој дирекцији за робне резерве	27
9. Порески третман промета добара и услуга који обвезници ПДВ врше Фонду за иновациону делатност као подимплементарном партнеру у оквиру спровођења пројекта Support Human Capital Development and Research који се финансира из средстава ИПА програма	28
10. Порески третман промета услуге превоза и давања у закуп конференцијске сале који је финансиран из средстава донације, али не на основу уговора са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком Србијом	32
11. а) Да ли огранак страног привредног друштва има обавезу да се евидентира за ПДВ?	34
б) Порески третман промета добара и услуга, као и увоза добара, чија се набавка финансира средствима донације Владе Сједињених Америчких Држава	34
12. Порески третман промета услуга одржавања софтвера и подршке кориснику софтвера који обвезник ПДВ – домаће привредно друштво врши страном привредном друштву	38
13. Порески третман промета услуга давања у закуп соба са приручном кухињом и мокрим чвором за потребе становања радника и других лица, у оквиру објеката за смештај који су намењени задовољавању потреба становања тих лица, при чему предметни објекти нису категорисани као туристички објекти за смештај у складу са прописима којима се уређује туризам	39
14. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз дијагностичких трака за одређивање нивоа глукозе и кетона у урину	40
15. Да ли постоји обавеза обрачуна ПДВ надокнаде од 5% при набавци производа насталих прерадом пољопривредних производа (нпр. сир, кајмак ...) од пољопривредника који је регистровао пољопривредно газдинство?	41

-
16. Да ли обвезник ПДВ који продаје вредносне ваучере, односно картице за набавку добара или услуга код лица која врше промет добара или услуга у ТЦ „Ушће“, а којима доносиоци ваучера, односно картица плаћају накнаду за извршени промет добара или услуга, има обавезу да по основу продаје предметних ваучера, односно картица обрачуна и плати ПДВ? . 43
 17. Право на рефундацију ПДВ купца првог стана у случају када купац стана уговорену цену стана са ПДВ није у потпуности исплатио продавцу, већ је део те цене исплатио лицу са којим продавац стана има закључен уговор о преузимању дуга 45
 18. Порески третман расхода насталог због протекла рока трајања добара, као и начин и време утврђивања овог расхода 46
 19. Порески третман новчаних средстава која обвезник ПДВ – испоручилац добара потражује од примаоца тих добара у фиксном износу због прекорачења рока за плаћање од стране примаоца добара 48
 20. Порески третман пренос дела имовине који врши обвезник ПДВ у поступку статусне промене одвајања уз оснивање, а који чине економски дељиве целине у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта (намењене продаји) са припадајућим обавезама 50

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Да ли обвезник има право да истовремено користи пореске подстицаје по основу улагања у основна средства извршена у складу са чл. 48. и 50а Закона о порезу на добит правних лица? 53
 2. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника у случају када скупштина чланова резидентног привредног друштва (чији је оснивач и једини власник нерезидентно правно лице) донесе одлуку да нераспоређену добит претвори у основни капитал, а након тога донесе одлуку да се основни капитал друштва смањи, а да се новчани износ на име смањења основног капитала (до висине износа нераспоређене добити, за који је извршено повећање основног капитала) исплати власнику (нерезидентном правном лицу) 55
 3. Да ли је фудбалски клуб, који је организован као удружење грађана, обвезник пореза на добит правних лица у случају када по основу преласка професионалног играча током трајања уговора у клуб другог националног савеза, прими 5% од тоталног износа обештећења од новог клуба као допринос солидарности клубу по основу улагања у тренирање тог играча? 57
-

-
4. Утврђивање пореза на добит правних лица на дан окончања поступка
ликвидације 59

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Порески третман преноса уз накнаду права својине на непокретности по основу споразума закљученог 14. јануара 1992. године који у прописаном року није пријављен надлежном пореском органу, као и да ли је могућ упис права на непокретности у катастарским и другим јавним књигама на последњег стицаоца права својине без доказа о плаћеном порезу на све преносе који су му претходили? 61
2. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на стицање права својине на самовласно заузетом шумском земљишту у друштвеној својини – на основу правоснажног решења државног органа? 64
3. Да ли се плаћа порез на поклон на давање готовог новца који поклонодавац чини малолетним ћеркама некадашњег пок. запосленог, под условом да се мајка поклонопримаца, као њихов законски заступник, уздржи од било каквих потраживања према поклонодавцу (независно од основа тих потраживања)? 66
4. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на стицање права својине на делу изграђеног објекта и права коришћења на сразмерном делу грађевинског земљишта на основу судске пресуде на основу признања? 68
5. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права у случају закључења судског поравнања којим се раскида уговор о продаји пословног простора, закључен између два привредна друштва у току 2010. године, ако привредно друштво – купац није ступило у посед предметне непокретности нити је уписало право својине у прописани регистар, али је на име накнаде за стицање права својине на предметној непокретности привредном друштву – продавцу током 2007–2009. године (тј. у току изградње предметне непокретности) испоручило уговорену количину бетонског гвожђа и арматурне мреже? 71
6. Обим права на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права код куповине првог стана који купац купује за себе, свог ванбрачног партнера, као и за (заједничко) дете купца првог стана и његовог ванбрачног партнера 72
-

-
7. Порески третман поклона штедног улога у виду „старе“ девизне штедне, чија конверзија у обвезнице и наплата још није извршена, који је физичко лице – поклонодавац учинило другом физичком лицу – поклонопримцу, са којим није у сродству 75

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман примања запослених која остварују од синдиката, из средстава која обезбеђује послодавац на сопствени терет, за учествовање запослених у спортским активностима 79
2. Порески третман примања физичког лица – власника привредног друштва, по основу расподеле добити, у облику уступања непокретности (стан) којом привредно друштво располаже и одређивање тржишне вредности те непокретности 81
3. Ко је обвезник пореза на капитални добитак по основу прихода које оствари физичко лице од преноса уз накнаду удела у имовини привредног друштва? 84
4. Порески третман примања која остваре физичка лица по основу свог радног ангажовања као волонтери и тренери, у вези са реализацијом одређених пројеката 85
5. Порески третман примања које физичка лица – запослена у Управи за заједничке послове републичких органа, остваре од министарства као исплатиоца код кога нису запослена, а за чије потребе су лица ангажована, по основу накнаде трошкова (која има карактер дневнице) за службена путовања у земљи 91
6. Порески третман прихода које оствари физичко лице – нерезидент Републике Србије које је ангажовано на реализацији пројеката који се финансирају из ИПА фондова 94
7. Висина нормираних трошкова код опорезивања прихода који оствари физичко лице – резидент Републике Србије по основу научно-истраживачког рада на испитивању лека, на основу уговора закљученог са правним лицем из Швајцарске 96
8. Порески третман накнаде трошкова „здравствене рекреације“ коју послодавац плаћа за запослене 98
9. Захтев за ослобађање од плаћања пореза за домаћинства која су претрпела штету од поплава у месецу мају 2011. године 102
-

-
10. Порески третман примања физичких лица која нису запослена код исплатиоца прихода по основу накнаде трошкова службених путовања 104

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли јединица локалне самоуправе може извршити одлагање плаћања пореза и споредних пореских давања?..... 107
2. Средстава обезбеђења пореског потраживања у принудној наплати пореза 109
3. Престанак пореске обавезе 111
4. Да ли има основа да се отпише камата обрачуната због доцње у плаћању пореза на пренос апсолутних права, због грешке учињене од стране службеника запосленог код носиоца платног промета који је уплатио извршио на погрешан рачун (рачун пореза на имовину)? 112
5. Да ли се на неизмирени порески дуг ортачког друштва у ликвидацији обрачунава камата и након пријаве потраживања у ликвидационом поступку, као и да ли се на предметни порески дуг после окончања поступка ликвидације и брисања ортачког друштва из регистра привредних субјеката камата обрачунава ортацима ортачког друштва? .. 114

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Да ли је оснивач привредног друштва који није засновао радни однос у привредном друштву чији је оснивач, а није уписан у регистар привредних субјеката као лице овлашћено за представљање и заступање привредног друштва, не остварује накнаду за радно ангажовање и не обавља никакве активности у привредном друштву, у обавези да плаћа допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање? 117

ТАКСЕ

1. Да ли се плаћа републичка административна такса за подношење захтева Републичком геодетском заводу за упис права коришћења на непокретности на основу решења о експропријацији, ради изградње инфраструктурног објекта „Коридор 10“, као објекта у општој употреби, на Републику Србију, као власника, чији корисници су ЈП „Путеви Србије“ или „Коридори Србије“ д.о.о. Београд? 119
-

-
2. Да ли се плаћа републичка административна такса за списе радње у поступку за заснивање радног односа у случају када је лице које врши оверу докумената запослено, а тражи промену запослења? 121
 3. Да ли постоји могућност ослобођења од плаћања републичких административних такси приликом издавања виза за стране држављане који ће боравити у Републици Србији у оквиру Министарског састанка несврстаних земаља поводом 50-те годишњице Београдске конференције несврстаних земаља у Београду, који ће се одржати 5. и 6. септембра 2011. године, и то у случају када се тим лицима која поднесу захтев за издавање визе код ДКП Републике Србије издаје виза из куртоазије, као и лицима која поднесу захтев за издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу Републике Србије јер нису имала прилику да прибаве визу преко ДКП Републике Србије? 123
 4. Да ли се може омогућити да одређена група људи која има пребивалиште у општини Ковин и рођена је на територији те општине буде ослобођена плаћања републичких административних такси приликом подношења захтева за издавање извода из матичне књиге рођених и уверења о држављанству у сврху добијања личне карте, због тешке материјалне ситуације тих лица? 127
 5. Које републичке административне таксе наплаћује Управа царина након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 50/11), који је ступио на снагу 16.7.2011. године? 129
 6. Могућност ослобођења од плаћања републичких административних такси за списе и радње везане за извођења радова на Коридору X. 132
 7. Да ли интерно расељена лица са Косова и Метохије која живе у Црној Гори, ради добијања статуса странца са сталним настањем у Црној Гори, могу да буду ослобођена плаћања републичких административних такси, на основу члана 19. став 1. тачка 13) Закона о републичким административним таксама, приликом подношења захтева за издавања личних докумената у дипломатско-конзуларним представништвима Републике Србије у Црној Гори? 132
 8. Да ли учесници два међународна такмичења у стрељаштву у Београду могу да буду изузетно ослобођени плаћања таксе на унос оружја с обзиром да се ради о спортским пушкама? 136
-

**ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ
ОПОРЕЗИВАЊА**

1. Порески третман прихода (капиталног добитка) који оствари правно лице, резидент Републике Србије, продајом удела у правном лицу, резиденту Холандије 139
2. Опорезивање капиталног добитка који правно лице, резидент Кипра, оствари продајом удела на територији Републике Србије 142

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у септембру месецу 2011. године 147

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман преноса удела без накнаде у друштву са ограниченом одговорношћу са правног лица (нерезидента) на физичко лице (резидента) који је извршен дана 31.5.2011. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00497/2011-04 од 22.9.2011. год.)

Са аспекта Закона о порезима на имовину

Одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 5/09, у даљем тексту: ЗПИ), који је у примени од 30. јануара 2009. године, наслеђени, односно на поклон примљени удели у правном лицу и хартије од вредности изузети су из предмета опорезивања порезом на наслеђе и поклон.

Одредбом члана 24. ЗПИ прописано је да ће се порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за пренос хартија од вредности и удела у правном лицу по основу уговора или другог акта закљученог до дана ступања на снагу тог закона, односно по основу одлуке суда која је постала правноснажна до дана ступања на снагу тог закона, утврдити и платити применом Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02–др. закон, 135/04 и 61/07).

Дакле, на пренос без накнаде удела у правном лицу, па и у привредном друштву организованом као друштво са ограниченом одговорношћу, по основу уговора закљученог до 29.1.2009. године, порез на наслеђе и поклон се плаћа.

На пренос без накнаде удела у правном лицу, па и у привредном друштву организованом као друштво са ограниченом одговорношћу, по основу уговора закљученог од 30.1.2009. године, порез на наслеђе и поклон се не плаћа.

Са аспектиа Закона о порезу на доходак грађана

Одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица, на приходе из свих извора, сем оних који су изузети од опорезивања, односно који су ослобођени од плаћања пореза овим законом.

Приходи који, сагласно Закону, подлежу опорезивању порезом на доходак грађана, опорезују се било да су остварени у новцу, у натура, чињењем или на други начин (члан 3. Закона).

Одредбом члана 85. став 1. тачка 11) Закона прописано је да се приходима, у смислу овог закона, сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичких лица, укључујући и друга давања лицима која нису запослена код исплатиоца, а која по својој природи чине доходак физичких лица.

Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, на основицу коју чини опорезиви приход, који се добија тако што се бруто приход умањи за нормиране трошкове у висини од 20%, сагласно одредбама члана 85. ст. 1. и 3. и члана 86. Закона.

Имајући у виду наводе из дописа, као и законске одредбе, у случају када физичко лице остварује примање (било у новцу, у натура, чињењем или на други начин) које представља еквивалент за неки његов рад, односно противуслугу или притивчинидбу за неку његову активност у корист даваоца тог примања (код кога није у радном односу), а које примање по својој природи представља доходак физичког лица, Министарство финансија сматра да такво примање има карактер другог прихода и подлеже опорезивању порезом на доходак грађана сагласно одредбама чл. 85. и 86. Закона.

Порез на друге приходе, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник, обрачунава се и плаћа по одбитку, сагласно одредбама чл. 99. и 101. Закона. Порез по одбитку за сваког обвезника и за сваки појединачано исплаћени приход исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода.

Ако је исплатилац прихода лице које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку, обвезник који остварује приход дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку сагласно одредбама члана 107. Закона. Обвезник је дужан да пореском органу надлежном према месту свог пребивалишта, односно боравишта, достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу на Обрасцу ПП ОПО, у складу са Правилником о обрасцу пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима од стране физичког лица као пореског обвезника („Сл. гласник РС“, бр. 11/05), најкасније у року од 30 дана од дана када је примио приход.

Министарство финансија указује да Пореска управа, сагласно начелу фактицитета, у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за одређење пореског третмана прихода, према члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон и 53/10).

2. Опорезивање нерезидентних власника средњорочних дуговних инструмената са становишта опорезивања физичких и правних лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-392/2011-04 од 5.8.2011. год.)

Закон о порезу на добити правних лица

У смислу одредбе члана 40. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 18/10, у даљем

тексту: Закон), на приходе које на територији Републике оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица, између осталог, по основу камате, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

У складу са наведеним, приход који по основу камате, на територији Републике, оствари нерезидентно правно лице (ималац обвезница) од резидентног правног лица (у конкретном случају, Републике Србије, као издаваоца обвезница), опорезује се порезом по одбитку, у складу са чланом 40. Закона.

Међутим, ако у конкретном случају, а како се наводи у допису и усменом појашњењу, нерезидентно правно лице остварује приход од камата по основу издатих обвезница искључиво на међународном тржишту, у том случају наведени приход не подлеже плаћању пореза по одбитку, сагласно Закону.

Уколико резидентно правно лице (као ималац обвезнице) оствари приход од камате по основу обвезница које издаје Република Србија на међународном финансијском тржишту (или на територији Републике), такав приход (у оба случаја) укључује се у опорезиву добит резидентног обвезника и опорезује се у складу са Законом.

Закон о порезу на доходак грађана

Са становишта Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01 ... 18/10), приходи које физичка лица, како резиденти тако и нерезиденти Републике Србије (за приход остварен на територији Републике), остварују као камату или капитални добитак по основу дужничких хартија од вредности (обвезница и др), у смислу прописа којима је уређено тржиште хартија од вредности и других финансијских инструмената, чији је издавалац Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије, не подлежу плаћању пореза на доходак грађана на приходе од капитала (камата) и пореза на капиталне добитке, сагласно члану 65. тачка 2) и члану 72а став 2. Закона о порезу на доходак грађана.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман новчаних средства која обвезник ПДВ – јавно предузеће прима из буџета града на име покрића трошкова набавке опреме за обављање делатности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-711/2011-04 од 21.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 4. став 1. Закона, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Сходно наведеним законским одредбама, новчана средства која обвезник ПДВ – ЈП „Паркинг сервис“ Нови Сад прима из буџета Града Новог Сада на име покрића трошкова набавке опреме за обављање делатности нису предмет опорезивања ПДВ, с обзиром да није реч о накнади за промет добара, односно услуга који врши овај обвезник ПДВ. У овом случају, за потраживање предметних новчаних средстава обвезник ПДВ – ЈП „Паркинг сервис“ Нови Сад не издаје рачун нити други документ који служи као рачун из члана 42. Закона. Обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара обвезнику ПДВ – ЈП „Паркинг сервис“ Нови Сад дужан је да за тај промет обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом, а обвезник ПДВ – ЈП „Паркинг сервис“ Нови Сад има право да тако обрачунати ПДВ одбије као претходни порез, уз испуњење свих Законом прописаних услова.

2. Порески третман реализације уговора о изградњи пречистача отпадних вода закљученог између Општинске управе Ада, као корисника донације према правилима Инструмента претприступне помоћи ИПА, и Конзорцијума грађевинских предузећа
(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-673/2011-04 од 21.9.2011. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), у члану 24. став 1. тачка 16а), прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. став 1. Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења

помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи ИПА потврђеног Законом о потврђивању Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи ИПА („Сл. гласник РС“, бр. 124/07), изузев ако није другачије предвиђено у секторском или финансијском споразуму, порези, царинске и увозне дажбине или други трошкови који имају истоветно дејство нису прихватљиви по основу ИПА.

Пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 1ба) Закона, а у складу са одредбом члана 21а став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06, 63/07, 99/10, 4/11 и 24/11, у даљем тексту: Правилник), за промет добара и услуга, који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора или са Републиком Србијом, под условом да је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, обвезник може да оствари ако промет добара и услуга непосредно врши:

1) лицу са којим је закључен уговор о донацији, односно лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране лица са којим је закључен уговор о донацији (у даљем тексту: имплементарни партнер);

2) лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране имплементарног партнера (у даљем тексту: подимплементарни партнер);

3) кориснику новчаних средстава која су предмет уговора о донацији, ако су та средства, од стране даваоца донације или имплементарног партнера, непосредно дата кориснику за финансирање одређеног пројекта у Републици Србији, као и кориснику добара или услуга који су предмет уговора о донацији, ако је та добра или услуге непосредно платио давалац донације;

4) страном лицу које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу (у даљем тексту: страном лице), а које је, од стране корисника новчаних средстава, односно корисника добара и услуга из тачке 3) овог става (у даљем тексту: корисник донације), ангажовано на реализацији пројекта који је предмет донације.

Републички орган чији је функционер у име Републике Србије закључио уговор о донацији доставља Централни копију закљученог уговора о донацији и податак о износу средстава који је предмет уговора о донацији (став 2. истог члана Правилника).

Корисник донације доставља Централни доказ којим се потврђује да су новчана средства која су предмет уговора о донацији непосредно дата кориснику од стране даваоца донације или имплементарног партнера, односно доказ којим се потврђује да ће добра или услуге непосредно платити давалац донације, списак страних лица са којима има закључене уговоре о промету добара и услуга за реализацију пројекта који је предмет донације, као и копије тих уговора (члан 21а став 4. Правилника).

Према одредби члана 21в став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 21а став 1. тач. 3) и 4) овог правилника обвезник може да оствари ако поседује потврду о пореском ослобођењу за донације, коју попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице корисника донације, односно страног лица, у три примерка, које доставља Централни на оверу.

Одредбом става 2. истог члана Правилника прописано је да је одговорно лице корисника донације, односно страног лица, дужно да, пре издавања прве потврде о пореском ослобођењу за донације, Централни достави отисак печата, податке о лицима овлашћеним за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације са депонованим потписима тих лица, као и обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење, у року од 15 дана од дана настанка промене.

Према одредбама члана 21в став 3. Правилника, потврда о пореском ослобођењу за донације из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу издаваоца потврде – корисника донације, односно страног лица;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о донацији ако је уговор заведен под одређеним бројем;
- 4) назив и вредност пројекта ако се промет добара или услуга врши у циљу реализације одређеног пројекта у Републици Србији;
- 5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;
- 6) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;
- 7) потпис и печат овлашћеног лица корисника донације, односно страног лица;
- 8) број и датум овере од стране Централне и потпис овлашћеног лица.

Изузетно од става 3. тачка 7) овог члана, ако страно лице нема обавезу да поседује печат у складу са прописима своје земље, у том случају, уместо отиска печата, Централна доставља изјаву да не поседује печат, потписану од стране лица овлашћеног за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације (одредба става 4. члана 21в Правилника).

Према одредби става 5. истог члана Правилника, Централна проверава да ли је уговор о донацији евидентиран код Централне, оверава сва три примерка потврде о пореском ослобођењу за донације, од којих два примерка враћа кориснику донације, односно страном лицу, а трећи задржава за своје потребе.

Корисник донације, односно страно лице доставља обвезнику један примерак оверене потврде из става 5. овог члана, а други задржава за своје потребе (одредба става 6. члана 21в Правилника).

Сагласно наведеним одредбама Закона, Оквирног споразума и Правилника, код реализације уговора о изградњи пречистача отпадних вода закљученог између Општинске управе

Ада, као корисника донације, и Конзорцијума грађевинских предузећа, при чему је предметним уговором предвиђено да ће носилац конзорцијума вршити промет кориснику донације, а да ће остали чланови конзорцијума вршити промет носиоцу конзорцијума, пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона може да оствари обвезник ПДВ – носилац конзорцијума по процедури прописаној Правилником. На промет добара и услуга који обвезници ПДВ – остали чланови конзорцијума врше обвезнику ПДВ – носиоцу конзорцијума, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом.

3. Порески третман пружања инжењерске услуге електронским путем (услуга надзора и омогућавања редовног функционисања ИТ пословних решења за самоуслуживање – тзв. управљање инцидентима) коју обвезник ПДВ – домаће привредно друштво врши страном привредном субјекту

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-806/2011-04 од 19.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Одредбама члана 12. став 3. тачка 4) подтач. (7) и (10) Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга, као и услугама пруженим електронским путем и радио-телевизијским услугама.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ – привредно друштво из Београда пружа инжењерске услуге електронским путем, у конкретном случају услуге надзора и омогућавања редовног функционисања ИТ пословних решења за самоуслуживање (тзв. управљање инцидентима) привредном субјекту који на територији Републике Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, местом промета предметних услуга сматра се иностранство. С тим у вези, на накнаду за промет ових услуга ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – привредно друштво из Београда има право на одбитак претходног пореза по том основу, у складу са Законом.

4. Порески третман промета средстава за дезинфекцију коже и руку која се сматрају материјалом за дијализу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-827/2011-04 од 15.9.2011. год.)

Према одредби члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност. („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Сагласно одредби члана 23. став 2. тачка 5) Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет материјала за дијализу.

Према одредби члана 5. тачка 7) Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04, 65/05, 63/07 и 29/11), материјалом за дијализу, у смислу члана 23. став 2. тачка 5) Закона, сматрају се и средства за дезинфекцију апарата, материјала, коже и руку.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, на промет средстава за дезинфекцију коже и руку, која се, између осталог, сматрају материјалом за дијализу, ПДВ се обрачунава по посебној стопи ПДВ од 8% и плаћа у складу са Законом.

5. Моменат евидентирања промета туристичке услуге (организовање туристичких аранжмана) преко фискалне касе, као и утврђивање основице за обрачунавање ПДВ за промет предметне услуге од стране обвезника ПДВ – туристичке агенције у случају уговарања вредности јединствене туристичке услуге у иностраној валути уз примену продајног курса пословне банке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00294/2011-04 од 15.9.2011. год.)

1. У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Означавање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе, према одредби члана 5. став 3. Закона, у случају ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: „чек“, ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл, као средство плаћања означава се: „готовина“, односно ако се плаћање врши платном картицом као средство плаћања означава се: „картица“.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10 и 101/10, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу са наведеном Уредбом, лице које обавља делатност из гране делатности 79.1 (Делатност путничких агенција и туроператора) дужно је да евидентира сваки појединачно остварени промет преко фискалне касе.

Према томе, када је у питању моменат евидентирања промета преко фискалне касе за лице које обавља делатност путничких агенција и туроператора, у смислу претходно изнете одредбе Закона, као и заузетог става Министарства трговине и услуга, мишљење Министарства финансија је да је лице које пружа туристичке услуге (организовање туристичких аранжмана) дужно да евидентира промет поменуте услуге преко фискалне касе на дан када је корисник услуге добио од туристичке агенције документ о праву да крене на уговорено путовање, односно пре поласка на путовање, независно од уговореног начина плаћања (авансно плаћање, одложено плаћање или плаћање услуге у целости на дан евидентирања промета преко фискалне касе).

У случају авансне уплате и одложеног плаћања туристичке услуге (отплаћивање на више месечних рата), приликом евидентирања промета преко фискалне касе у бази података фискалне касе као средство плаћања означава се опција „чек“.

Уколико је са корисником туристичке услуге потписан уговор о путовању са валутном клаузулом, пружалац овако уговорене туристичке услуге дужан је да на дан када је корисник услуге добио од туристичке агенције документ о праву да крене на уговорено путовање евидентира целокупну цену уговорене услуге у динарској противвредности, а по курсу предвиђеном наведеним уговором.

При томе, Министарство финансија напомиње да када је уговором са валутном клаузулом предвиђено и одложено плаћање туристичке услуге, при чему се применом уговорене валутне клаузуле приликом уплате наредних рата јављају позитивне или негативне курсне разлике, мишљење Министарства финансија је да се тако настале курсне разлике не евидентирају накнадно преко фискалне касе.

2. Одредбом члана 35. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се туристичком агенцијом, у смислу овог закона, сматра обвезник који путницима пружа туристичке услуге и у односу на њих иступа у своје име, а за организацију путовања прима добра и услуге других обвезника које путници непосредно користе (у даљем тексту: претходне туристичке услуге).

Туристичке услуге које пружа туристичка агенција сматрају се, у смислу овог закона, јединственом услугом (став 2. члана 35. Закона).

Место вршења јединствене туристичке услуге, сагласно одредби става 3. члана 35. Закона, утврђује се у складу са чланом 12. ст. 1. и 2. овог закона.

Према одредби става 4. истог члана Закона, основица јединствене туристичке услуге коју пружа туристичка агенција је износ који представља разлику између укупне накнаде коју плаћа путник и стварних трошкова које туристичка агенција плаћа за претходне туристичке услуге, уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ – туристичка агенција уговори вредност јединствене туристичке услуге, у страној валути уз примену продајног курса пословне банке, основица за обрачунавање ПДВ на дан настанка пореске обавезе (даном пријема авансних средстава, односно даном промета туристичке услуге) утврђује се као разлика између укупне накнаде коју плаћа путник и стварних трошкова које туристичка агенција плаћа за претходне туристичке услуге, уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици, при чему се вредност јединствене туристичке услуге и вредност претходних туристичких услуга изражених у страној валути прерачунавају у домаћу валуту применом уговореног курса.

6. Порески третман промета услуге транспорта природног гаса у случају када се та услуга врши уз испоруку природног гаса

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00817/2011-04 од 15.9.2011. год.)

Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Добрима се сматрају и вода, електрична енергија, гас и топлотна енергија (став 2. истог члана Закона).

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара (члан 4. став 6. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Сагласно одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Према одредби члана 23. став 2. тачка 13) Закона, промет природног гаса опорезује се по посебној стопи ПДВ од 8%.

У складу са наведеним законским одредбама, промет услуге транспорта природног гаса опорезује се по пореској стопи од 18%. Међутим, када обвезник ПДВ – испоручилац природног гаса, уз испоруку природног гаса, врши и промет услуге транспорта тог гаса, предметна услуга сматра се споредним прометом, што значи да је обвезник ПДВ извршио само испоруку природног гаса. У том случају, на укупан износ накнаде, без ПДВ, коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за тај промет, ПДВ се обрачунава по пореској стопи ПДВ од 8% и плаћа у складу са Законом.

7. Порески третман реализације уговора о пословно-техничкој сарадњи којим се прва уговорна страна – обвезник ПДВ обавезује да ће другој уговорној страни испоручити природни гас, а друга уговорна страна – обвезник ПДВ, произвођач амонијака и вештачких ђубрива, да ће обезбедити радну снагу и производне капацитете, при чему ће промет готових производа вршити друга уговорна страна

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00803/2011-04 од 15.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 4. став 1. Закона, промет добара је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

У складу са наведеним законским одредбама, код реализације уговора названог уговором о пословно-техничкој сарадњи, којим се прва уговорна страна – обвезник ПДВ обавезује да ће другој уговорној страни испоручити природни гас, а друга уговорна страна – обвезник ПДВ, произвођач амонијака и вештачких ђубрива, да ће обезбедити, између осталог, радну снагу и производне капацитете, при чему ће промет готових производа вршити друга уговорна страна (трећим лицима, односно првој уговорној страни као накнаду за испоручени гас), са аспекта прописа којима се уређује опорезивање потрошње порезом на додату вредност, прва уговорна страна врши промет природног гаса другој уговорној страни, а друга уговорна страна врши промет готових производа. За извршени промет добара ПДВ се обрачунава по прописаној пореској стопи и плаћа у складу са Законом.

8. Порески третман промета добара која обвезник ПДВ – зајмопримац враћа зајмодавцу – Републичкој дирекцији за робне резерве

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00813/2011-04 од 14.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 4. став 1. Закона, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу која тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 557. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99 и 44/99), уговором о зајму обавезује се зајмодавац да преда у својину зајмопримцу одређену количину новца или којих других заменљивих ствари, а зајмопримац се обавезује да му после извесног времена врати исту количину новца, односно исту количину ствари исте врсте и истог квалитета.

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ – зајмопримац који, на основу уговора о зајму, врши промет добара тако што зајмодавцу, у конкретном случају Републичкој дирекцији за робне резерве, враћа исту количину ствари исте врсте и истог квалитета, дужан је да за извршени промет добра обрачуна ПДВ по прописаној пореској стопи и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. У том случају, основицу за обрачунавање ПДВ, сагласно одредбама члана 18. ст. 1. и 2. Закона, чини набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара, у моменту промета, без ПДВ.

9. Порески третман промета добара и услуга који обвезници ПДВ врше Фонду за иновациону делатност као подимплементарном партнеру у оквиру спровођења пројекта Support Human Capital Development and Research који се финансира из средстава ИПА програма

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-819/2011-04 од 14.9.2011. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04– исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), у

члану 24. став 1. тачка 16а), прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. став 1. Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи (ИПА) („Сл. гласник РС“, бр. 124/07, у даљем тексту: Оквирни споразум), изузев ако није друкчије предвиђено у секторском или финансијском споразуму, порези, царине и увозне дажбине или други трошкови који имају истоветно дејство нису прихватљиви по основу ИПА.

Пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона, а у складу са одредбом члана 21а став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“ бр. 124/04 ... 24/11, у даљем тексту: Правилник), за промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора или са Републиком Србијом, под условом да је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, обвезник може да оствари ако промет добара и услуга непосредно врши:

1) лицу са којим је закључен уговор о донацији, односно лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране лица са којим је закључен уговор о донацији (у даљем тексту: имплементарни партнер);

2) лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране имплементарног партнера (у даљем тексту: подимплементарни партнер);

3) кориснику новчаних средстава која су предмет уговора о донацији, ако су та средства, од стране даваоца донације или имплементарног партнера, непосредно дата кориснику за финансирање одређеног пројекта у Републици Србији, као и кориснику добара или услуга који су предмет уговора о донацији, ако је та добра или услуге непосредно платио давалац донације;

4) страном лицу које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу (у даљем тексту: страном лице), а које је од стране корисника новчаних средстава, односно корисника добара и услуга из тачке 3) овог става (у даљем тексту: корисник донације), ангажовано на реализацији пројекта који је предмет донације.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, републички орган чији је функционер у име Републике Србије закључио уговор о донацији доставља Централни копију закљученог уговора о донацији и податак о износу средстава који је предмет уговора о донацији.

Одредбом става 3. истог члана Правилника, прописано је да имплементарни партнер доставља Централни доказ да је у својству имплементарног партнера ангажован од стране даваоца донације, списак подимплементарних партнера, као и копије уговора закључених са подимплементарним партнерима.

Према одредби члана 21б став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 21а став 1. тач. 1) и 2) овог правилника обвезник може да оствари ако поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о донацији ослобођен пореза (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за донације), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице имплементарног, односно подимплементарног партнера, у три примерка, које доставља Централни на оверу.

Одредбом става 2. истог члана Правилника прописано је да је одговорно лице имплементарног, односно подимплементарног партнера, дужно да, пре издавања прве потврде о пореском

ослобођењу за донације, Централа достави отисак печата, податке о лицима овлашћеним за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације са депонованим потписима тих лица, као и обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење, у року од 15 дана од дана настанка промене.

Према одредбама члана 21б став 3. Правилника, потврда о пореском ослобођењу за донације из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу имплементарног, односно подимплементарног партнера;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о донацији ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;
- 5) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;
- 6) потпис и печат овлашћеног лица имплементарног, односно подимплементарног партнера;
- 7) број и датум овере од стране Централе и потпис овлашћеног лица.

Одредбом става 4. истог члана Правилника прописано је да, изузетно од става 3. тачка б) овог члана, ако имплементарни, односно подимплементарни партнер, нема обавезу да поседује печат у складу са прописима своје земље, у том случају, уместо отиска печата, Централа доставља изјаву да не поседује печат, потписану од стране лица овлашћеног за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације.

Према одредби става 5. истог члана Правилника, Централа проверава да ли је уговор о донацији евидентиран код Централе, оверава сва три примерка потврде о пореском ослобођењу за донације, од којих два примерка враћа имплементарном, односно подимплементарном партнеру, а трећи задржава за своје потребе.

Одредбом става 6. истог члана Правилника прописано је да имплементарни, односно подимплементарни партнер доставља обвезнику један примерак оверене потврде из става 5. овог члана, а други задржава за своје потребе.

У складу са наведеним одредбама Закона, Оквирног споразума и Правилника, на промет добара и услуга који се врши у оквиру спровођења пројеката који се финансирају из средстава ИПА програма додељених на основу Оквирног споразума, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши предметни промет има право на одбитак претходног пореза по том основу.

С тим у вези, ако је у конкретном случају Фонд за иновациону делатност од стране Делегације ЕК, као имплементарног партнера на спровођењу пројеката који се финансирају из средстава ИПА програма, одређен за подимплементарног партнера на спровођењу пројекта Support Human Capital Development and Research, на промет добара и услуга који обвезници ПДВ врше Фонду за иновациону делатност у оквиру спровођења овог пројекта не обрачунава се и не плаћа ПДВ, а обвезници ПДВ који врше предметни промет имају право на одбитак претходног пореза по том основу. Наведено пореско ослобођење остварује се на начин и по поступку који су прописани Правилником.

10. Порески третман промета услуге превођења и давања у закуп конференцијске сале који је финансиран из средстава донације, али не на основу уговора са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком Србијом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-731/2011-04 од 13.9.2011. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), у члану

24. став 1. тачка 16а), прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. став 1. Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи (ИПА) („Сл. гласник РС“, бр. 124/07, у даљем тексту: Оквирни споразум), изузев ако није друкчије предвиђено у секторском или финансијском споразуму, порези, царине и увозне дажбине или други трошкови који имају истоветно дејство нису прихватљиви по основу ИПА.

У складу са наведеним одредбама Закона и Оквирног споразума, на промет добара и услуга који се врши у оквиру спровођења пројеката финансираних из средстава ИПА додељених на основу Оквирног споразума, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши промет има право на одбитак претходног пореза по том основу. Начин и поступак остваривања предметног пореског ослобођења уређени су одредбама чл. 21а–21г Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06, 63/07, 99/10, 4/11 и 24/11).

Међутим, на промет добара и услуга који врши обвезник ПДВ (у конкретном случају, услуге превођења и давање у закуп конференцијске сале) финансираног из средстава донације која нису додељена државној заједници Србија и Црна Гора, односно Републици Србији, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом, с обзиром да се у овом случају не може применити пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона.

11. а) Да ли огранак страног привредног друштва има обавезу да се евидентира за ПДВ?

б) Порески третман промета добара и услуга, као и увоза добара, чија се набавка финансира средствима донације Владе Сједињених Америчких Држава

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-802/2011-04 од 12.9.2011. год.)

а) Одредбом члана 8. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да је порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) лице које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности.

Делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања (став 2. истог члана Закона).

Сагласно ставу 3. истог члана Закона, сматра се да обвезник обавља делатност и када је врши у оквиру пословне јединице.

Обвезник је лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара или пружање услуга, као и лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица (члан 8. ст. 4. и 5. Закона).

Сагласно одредби члана 33. став 3. Закона, мали обвезник, који је у претходних 12 месеци остварио или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 2.000.000 динара, може се одредити за обавезу плаћања ПДВ на почетку календарске године подношењем пријаве за ПДВ (у даљем тексту: евиденциона пријава), прописане у складу са овим законом, надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара текуће године.

Одредбом члана 38. став 1. Закона прописано је да је обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 4.000.000 динара дужан да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

Евиденциону пријаву подноси и обвезник који при отпочињању обављања делатности процени да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 4.000.000 динара, у року из става 1. овог члана (став 2. истог члана Закона).

Надлежни порески орган обвезнику издаје потврду о извршеном евидентирању за ПДВ (став 3. истог члана Закона).

Правилником о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04, 108/05 и 120/08, у даљем тексту: Правилник) уређени су, између осталог, облик и садржина евиденционе пријаве, као и поступак евидентирања и брисања из евиденције обвезника ПДВ.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника, евиденциона пријава подноси се надлежној организационој јединици Пореске управе (у даљем тексту: надлежни порески орган).

Сагласно одредбама става 2. истог члана Правилника, надлежни порески орган из става 1. овог члана је:

- 1) за обвезника – правно лице или предузетника – организациона јединица на чијем подручју има седиште;
- 2) за обвезника – пољопривредника који се определио за обавезу плаћања ПДВ и друго физичко лице – организациона јединица на чијем подручју има пребивалиште;
- 3) за обвезника – правно лице које је, према обиму својих пореских обавеза, сврстано у великог пореског обвезника – Центар за велике пореске обвезнике;
- 4) за обвезника – сталну пословну јединицу страног лица (огранак и др) – организациона јединица на чијем подручју има место пословања или седиште.

Према одредби става 3. истог члана Правилника, седиштем, у смислу става 2. тачка 4) овог члана, сматра се и место пословања сталне пословне јединице страног лица.

Сходно наведеним законским и подзаконским одредбама, пријаву за евидентирање обвезника ПДВ може, односно у одређеном случају мора да поднесе обвезник који на територији Републике Србије има седиште или пребивалиште, односно место пословања. Привредно друштво које на територији Републике Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, нема могућност евидентирања за обавезу плаћања ПДВ, тј. подношења евиденционе пријаве пореском органу.

Међутим, стална пословна јединица страног привредног друштва (нпр. огранак) основана у складу са позитивним прописима Републике Србије, а која испуњава Законом прописане услове, може, односно у Законом прописаном случају мора да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве надлежном пореском органу, тј. организационој јединици Пореске управе на чијем подручју има место пословања или седиште. Обвезник ПДВ – стална пословна јединица страног лица, као и сваки други обвезник ПДВ, има све Законом прописане обавезе (нпр. издавање рачуна, подношење периодичне пореске пријаве, обрачунавање и плаћање ПДВ, вођење евиденције и др) и права (право на одбитак претходног пореза, право на повраћај ПДВ и др).

Министарство финансија напомиње да када страно лице врши опорезиви промет добара или услуга на територији Републике Србије (место промета уређено је одредбама чл. 11. и 12. Закона), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за тај промет, сагласно одредбама члана 10. став 1. тач. 2) и 3) Закона, има порески дужник – порески пуномоћник страног лица или прималац добара и услуга ако страно лице није одредило пореског пуномоћника.

б) Према одредби члана 24. став 1. тачка 16а) Закона, ПДВ се не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Сагласно одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Одредбом члана 3. став 1. тачка а) Споразума између Владе Сједињених Америчких Држава и Владе Савезне Републике Југославије о економској, техничкој и другој сродној помоћи („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 7/2005, у даљем тексту: Споразум) предвиђено је да у циљу обезбеђивања максималне користи за народ Савезне Републике Југославије од програма помоћи Сједињених Држава, изузев у случајевима о којима се договоре две владе, услуге, артикли, прибор, опрема и друга имовина, укључујући некретнине, које се користе у вези са програмима помоћи САД могу да се увезу, извезу, купе, користе, продају, поклоне или да се њима располаже у Савезној Републици Југославији без икаквих дажбина, царина, увозне таксе, извозне таксе, таксе на додату вредност (VAT), пореза на промет или располагање имовином и других такси и сличних намета.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, као и наведеном одредбом Споразума, на промет добара и услуга, као и увоз добара, чија се набавка финансира средствима донације Владе Сједињених Америчких Држава, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по том основу. Начин и поступак остваривања предметног пореског ослобођења уређени су одредбама чл. 21а–21г Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04,

27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06, 63/07, 99/10, 4/11 и 24/11) и одредбом члана 8. Правилника о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 68/05).

12. Порески третман промета услуга одржавања софтвера и подршке кориснику софтвера који обвезник ПДВ – домаће привредно друштво врши страном привредном друштву

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-707/2011-04 од 12.9.2011. год.)

Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуге обавља делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Одредбом члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (7) Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга.

Сходно наведеним законским одредбама, на промет услуга одржавања софтвера и подршке кориснику софтвера, који обвезник ПДВ – домаће привредно друштво врши страном привредном друштву, тј. привредном друштву које на територији Републике Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, с обзиром да је реч о услугама из члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (7) Закона чијим се местом промета сматра иностранство.

13. Порески третман промета услуга давања у закуп соба са приручном кухињом и мокрим чвором за потребе становања радника и других лица, у оквиру објеката за смештај који су намењени задовољавању потреба становања тих лица, при чему предметни објекти нису категорисани као туристички објекти за смештај у складу са прописима којима се уређује туризам

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-702/2011-04 од 12.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 4) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за услуге закупа станова, ако се користе за стамбене потребе.

Према одредби члана 3. Закона о становању („Сл. гласник РС“, бр. 50/92 ... 101/05), станом, у смислу овог закона, сматра се једна или више просторија намењених и подобних за становање,

које, по правилу, чине једну грађевинску целину и имају засебан улаз.

У складу са наведеним законским одредбама, на накнаду за промет услуга давања у закуп станова, укључујући и собе са приручном кухињом и мокрим чвором, за потребе становања радника и других лица, у оквиру објеката за смештај који су намењени задовољавању потреба становања тих лица, при чему предметни објекти, према наводима из захтева, нису категорисани као туристички објекти за смештај у складу са прописима којима се уређује туризам, ПДВ се не обрачунава и не плаћа. По основу пружања предметних услуга обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза (нпр. ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет електричне енергије, комуналних услуга и др).

14. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз дијагностичких трака за одређивање нивоа глукозе и кетона у урину

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-688/2011-04 од 12.9.2011. год.)

Одредбом члана 23. став 1. Закона о порезу на додатну вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Сагласно одредби става 2. тачка 4) истог члана Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет и увоз ортотичких и протетичких средстава, као и медицинских средстава – производа који се хируршки уграђују у организам.

Правилником о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07 и 29/11, у даљем тексту: Правилник), у члану 3. став 1. тачка 12) подтачка (5), прописано је

да се ортотичким и протетичким средствима, у смислу члана 23. став 2. тачка 4) Закона, сматрају дијагностичке траке као помагала за лечење шећерне и других болести.

Посебна стопа ПДВ од 8% примењује се и код увоза добара из чл. 2–9. овог правилника, ако су та добра у истоветном називу разврстана, односно обухваћена прописом којим се уређује царинска тарифа (члан 10. Правилника).

Сагласно наведеном, на промет помагала за лечење шећерне и других болести, у конкретном случају дијагностичких трака за одређивање нивоа глукозе и кетона у урину, ПДВ се обрачунава по посебној стопи ПДВ од 8% и плаћа у складу са Законом. По посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се и увоз ових добара ако су у истоветном називу разврстана, односно обухваћена прописом којим се уређује царинска тарифа.

15. Да ли постоји обавеза обрачуна ПДВ надокнаде од 5% при набавци производа насталих прерадом пољопривредних производа (нпр. сир, кајмак ...) од пољопривредника који је регистровао пољопривредно газдинство?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-796/2011-04 од 8.9.2011. год.)

Одредбом члана 34. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да обвезници пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства на основу катастарског прихода (у даљем тексту: пољопривредници) имају право на надокнаду по основу ПДВ (у даљем тексту: ПДВ надокнада), под условима и на начин одређен овим законом.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, ПДВ надокнада признаје се пољопривредницима који изврше промет пољопривредних и шумских производа, односно пољопривредних услуга обвезницима.

Према одредби става 3. истог члана Закона, ако пољопривредници изврше промет добара и услуга из става 2. овог члана, обвезник је дужан да обрачуна ПДВ надокнаду у износу од 5% на вредност примљених добара и услуга, о чему издаје документ за обрачун (у даљем тексту: признаница), као и да обрачунату ПДВ надокнаду исплати пољопривредницима у новцу (уплатом на текући рачун, рачун штедње или у готовом).

Обвезници из става 3. овог члана имају право да одбију износ ПДВ надокнаде као претходни порез, под условом да су ПДВ надокнаду и вредност примљених добара и услуга платили пољопривреднику (став 4. члана 34. Закона).

Сагласно одредби члана 9. став 1. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, 140/04 и 67/05, у даљем тексту: Правилник), рачуном, у смислу члана 42. став 1. Закона, сматра се документ за обрачун ПДВ надокнаде (признаница) коју обвезник издаје пољопривреднику у смислу члана 34. став 3. Закона.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, признаница из става 1. овог члана садржи нарочито следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца признанице;
- 2) место и датум издавања и редни број признанице;
- 3) име, презиме и адресу и ПИБ пољопривредника;
- 4) врсту и количину испоручених добара и врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга;
- 6) вредност примљених добара и услуга;
- 7) износ ПДВ надокнаде обрачунате пољопривреднику.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, обвезник ПДВ који од пољопривредника набавља пољопривредне производе (нпр. сирово млеко) дужан је да обрачуна ПДВ надокнаду у износу од 5% на вредност примљених добара, о чему издаје признаницу са подацима из члана 9. став 2. Правилника, као и да обрачунату ПДВ надокнаду исплати

пољопривреднику у новцу (уплатом на текући рачун, рачун штедње или у готовом). Обвезник ПДВ има право да одбије износ ПДВ надокнаде као претходни порез уз испуњење услова прописаних Законом (да су ПДВ надокнада и вредност примљених добара плаћени пољопривреднику и да се предметна добра користе или да ће се користити за промет са правом на одбитак претходног пореза).

При набавци добара која нису пољопривредни производи већ производи настали прерадом пољопривредних производа (нпр. сир, кајмак ...) од пољопривредника, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ надокнаде, независно од тога да ли се предметна добра набављају од пољопривредника који је регистровао пољопривредно газдинство или од пољопривредника који није извршио регистрацију пољопривредног газдинства. Поред тога, Министарство финансија напомиње да ако обвезник ПДВ по основу набавке добара која нису пољопривредни производи исплати пољопривреднику, поред вредности за примљена добра, и новчана средства у износу од 5% на вредност примљених добара, та новчана средства не сматрају се ПДВ надокнадом и не могу се одбити као претходни порез.

16. Да ли обвезник ПДВ који продаје вредносне ваучере, односно картице за набавку добара или услуга код лица која врше промет добара или услуга у ТЦ „Ушће“, а којима доносиоци ваучера, односно картица плаћају накнаду за извршени промет добара или услуга, има обавезу да по основу продаје предметних ваучера, односно картица обрачуна и плати ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-783/2011-04 од 2.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ

испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности које нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Време промета добара и услуга уређено је одредбама чл. 14. и 15. Закона.

Одредбама члана 16. Закона прописано је да пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата ако је накнада или део накнаде наплаћен пре промета добара и услуга;
- 3) настанак обавезе плаћања царинског дуга, код увоза добара, а ако те обавезе нема, даном у којем би настала обавеза плаћања тог дуга.

У складу са наведеним законским одредбама, за извршени промет добара и услуга за који Законом није прописано пореско ослобођење, пореска обавеза настаје даном извршења промета добара и услуга, односно даном наплате накнаде ако је накнада или део накнаде наплаћен пре тог промета.

Обвезник ПДВ који продаје вредносне ваучере, односно картице за набавку добара или услуга код лица која врше промет добара или услуга у ТЦ „Ушће“, а којима доносиоци ваучера, односно картица плаћају накнаду за извршени промет добара или услуга, нема обавезу да по основу продаје предметних ваучера, односно картица обрачуна и плати ПДВ, с обзиром да по том основу не долази до настанка пореске обавезе. Наиме, у овом случају приликом продаје ваучера, односно картица није познат ни

испоручилац добара или пружалац услуга нити прималац добара или услуга, није познато која ће конкретно добра бити испоручена, односно услуге пружене и по којој ће се пореској стопи опорезовати. На промет добара и услуга који изврше обвезници ПДВ доносиоцима ваучера, односно картица, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом, независно од тога што се новчана средства на име накнаде за тај промет потражују и наплаћују од обвезника ПДВ – продавца ваучера, односно картица. Поред тога, Министарство финансија указује да при потраживању и преносу предметних новчаних средстава не долази до обавезе обрачунавања и плаћања ПДВ.

17. Право на рефундацију ПДВ купца првог стана у случају када купац стана уговорену цену стана са ПДВ није у потпуности исплатио продавцу, већ је део те цене исплатио лицу са којим продавац стана има закључен уговор о преузимању дуга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-666/2011-04 од 1.9.2011. год.)

Одредбом члана 56а став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Према одредбама става 2. истог члана Закона, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана под следећим условима:

1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике;

2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу.

Сходно наведеним законским одредбама, ако купац првог стана не исплати уговорену цену стана са ПДВ продавцу, већ део те цене исплати лицу са којим продавац стана има закључен уговор о преузимању дуга, мишљење Министарства финансија је да у овом случају није испуњен услов за остваривање права на рефундацију ПДВ прописан одредбом члана 56а став 2. тачка 2) Закона.

18. Порески третман расхода насталог због протекла рока трајања добара, као и начин и време утврђивања овог расхода

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-678/2011-04 од 1.9.2011. год.)

Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредбама члана 4. став 4. тачка 3) и члана 4. став 5. Закона, са прометом добара уз накнаду изједначава се исказани расход (кало, растур, квар и лом) изнад количине утврђене актом који доноси Влада Републике Србије, под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно.

Одредбом члана 2. Уредбе о количини расхода (кало, растур, квар и лом) на који се не плаћа порез на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, у даљем тексту: Уредба) прописано је да се расходом сматрају губици који настају при манипулацији добрима, као последица природних утицаја, технолошког процеса или као последица предузимања неопходних радњи у поступку производње и промета добара.

Према одредби члана 3. став 1. Уредбе, обвезник пореза на додату вредност (у даљем тексту: обвезник) утврђује расход непосредно пошто је одређени расход настао, или редовним или ванредним пописом робе у складишту, стоваришту, магацину, продавници или другом сличном објекту.

Утврђивање расхода врши овлашћено лице или пописна комисија обвезника, а о извршеном попису обавезно се састављају записник и пописна листа (став 2. истог члана Уредбе).

Сагласно одредбама члана 4. ст. 1. и 2. Уредбе, порез на додату вредност не плаћа се на расход из чл. 2. и 3. ове уредбе до количине утврђене према Нормативу за утврђивање расхода на који се не плаћа порез на додату вредност (у даљем тексту: Норматив расхода), који је одштампан уз ову уредбу и чини њен саставни део, а за добра која нису обухваћена Нормативом расхода, количина расхода се утврђује према нормативу обвезника, ако надлежни порески орган не утврди другу количину.

Норматив расхода из става 1. овог члана изражава се у проценту од количине робе која је у одређеном пореском периоду набављена, прерађена, произведена или продата (став 3. члана 4. Уредбе).

Изузетно од члана 4. ове уредбе, на расход настао због протека рока трајања производа не плаћа се порез на додату вредност, под условом да је рок трајања утиснут одштампавањем на производу или је на други начин одређен од стране произвођача и ако је при утврђивању расхода био присутан представник Пореске управе. Ако се представник Пореске управе у року од пет дана од дана подношења захтева не одазове позиву обвезника,

признају се утврђене количине исказане у записнику обвезника (члан 5. став 2. Уредбе).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, обвезник ПДВ утврђује расход за који не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ за конкретни порески период применом процента предвиђеног Нормативом расхода, односно нормативом обвезника, на количину робе (добара) која је у том пореском периоду набављена, прерађена, произведена или продата, независно од тога да ли је расход добара утврдио непосредно пошто је расход настао, односно редовним или ванредним пописом робе у складишту, стоваришту, магацину, продавници или другом сличном објекту, при чему обвезник ПДВ може да врши један или више пописа робе у току пореског периода. На расход настао због протекла трајања добара, ПДВ се не обрачунава и не плаћа под следећим условима: да је рок трајања утиснут одштампавањем на добрима или је на други начин одређен од стране произвођача и да је утврђивању расхода био присутан представник Пореске управе. С тим у вези, у пореском периоду у којем је обвезник ПДВ утврдио да је одређеним добрима протекло рок трајања (непосредно по протеклу рока трајања, односно редовним или ванредним пописом добара), при чему тај порески период не мора да се подудара са пореским периодом у којем је протекло рок трајања добара, обвезник ПДВ треба да поднесе захтев надлежном пореском органу да упути представника који ће присуствовати утврђивању расхода добара насталог због протекла рока трајања. Ако се у року од пет дана од дана подношења предметног захтева представник Пореске управе не одазове позиву обвезника ПДВ, у том случају признају се утврђене количине расхода исказане у записнику обвезника ПДВ.

19. Порески третман новчаних средстава која обвезник ПДВ – испоручилац добара потражује од примаоца тих добара у фиксном

износу због прекорачења рока за плаћање од стране примаоца добара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-739/2011-04 од 1.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да порески основицу код промета добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 21. став 1. Закона прописано је да ако се измени основица за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Према одредби члана 270. став 1. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78 ... 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93 ... 44/99, у даљем тексту: ЗОО), поверилац и дужник могу уговорити да ће дужник платити повериоцу одређени новчани износ или прибавити неку другу материјалну корист ако не испуни своју обавезу или ако задоцни са њеним испуњењем (уговорна казна).

Према одредби став 3. истог члана ЗОО, уговорна казна не може бити уговорена за новчане обавезе.

Сходно наведеним законским одредбама, у случају када обвезник ПДВ – испоручилац добара потражује од примаоца тих добара и новчана средства у фиксном износу због прекорачења рока за плаћање од стране примаоца добара, предметна новчана средства сматрају се делом накнаде за извршени промет. С тим у вези, обвезник ПДВ – испоручилац добара дужан је да по том основу обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом. Основица за обрачунавање ПДВ утврђује се у складу са одредбом члана 17. став 1. Закона (износ накнаде без ПДВ), при чему ако је промет добара извршен у једном пореском периоду, а обвезник ПДВ – испоручилац добара потражује новчана средства на име прекорачења рока за плаћање у неком наредном пореском периоду, реч је о измени основице у смислу одредбе члана 21. став 1. Закона.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да новчана средства на име камате – затезне или уговорене због задоцњења са испуњењем новчане обавезе нису предмет опорезивања ПДВ.

20. Порески третман пренос дела имовине који врши обвезник ПДВ у поступку статусне промене одвајања уз оснивање, а који чине економски дељиве целине у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта (намењене продаји) са припадајућим обавезама

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-782/2011-04 од 1.9.2011. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је. да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши

у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

У складу са одредбама члана 2. Правилника о утврђивању новоизграђених грађевинских објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката чији је први пренос права располагања предмет опорезивања ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, у даљем тексту: Правилник о одређивању новоизграђених грађевинских објеката), новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 4. став 1. тачка 7) Закона, сматрају се објекти у свим степенима изграђености који као такви могу бити предмет преноса права располагања, а чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године.

Економски дељивим целинама (стан, пословни простор, гаража и др), у складу са ставом 2. члана 2. Правилника о одређивању новоизграђених грађевинских објеката, сматрају се делови новоизграђених грађевинских објеката из става 1. овог члана, који се испоручују као посебна целина и за које се уговара посебна накнада.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 6. став 1. тачка 1) Закона, прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра се пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 2. Закона).

Одредбом члана 3. став 1. тачка 1) Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, који се не сматра прометом добара и услуга у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 67/05, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се прометом добара и услуга који, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, не подлеже ПДВ, сматра пренос дела имовине код статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, на пренос дела имовине који врши обвезник ПДВ у поступку статусне промене одвајања уз оснивање у складу са законом којим се уређују привредна друштва, а који чине економски дељиве целине у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта (намењене продаји) са припадајућим обавезама, ПДВ се не обрачунава и не плаћа под следећим условима: да је новоосновано привредно друштво обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ, као и да продужава да обавља исту делатност коју је обављао преносилац имовине. Поред тога, Министарство финансија указује да, с обзиром да у овом случају обвезник ПДВ – стицалац имовине ступа на место обвезника ПДВ – преносиоца те имовине, промет економски дељивих целина у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта стечених предметном статусном променом који врши обвезник ПДВ – стицалац имовине опорезује се ПДВ у смислу одредбе члана 4. став 3. тачка 7) Закона.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Да ли обвезник има право да истовремено користи пореске подстицаје по основу улагања у основна средства извршена у складу са чл. 48. и 50а Закона о порезу на добит правних лица?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00312/2011-04 од 30.9.2011. год.)

1. Одредбом члана 50а Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04 и 18/10, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порески обвезник, који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од 800 милиона динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању, при чему Министарство финансија напомиње да се ова одредба Закона примењује од 1. јануара 2010. године. Наиме, обвезник који је до 31. децембра 2009. године остварио право на порески подстицај из члана 50а Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03 и 84/04), односно који је уложио више од 600 милиона динара и додатно запослио најмање 100 лица, порески подстицај користи под условима утврђеним прописима који су важили до 31. децембра 2009. године.

Законом није прописан рок у коме морају да се стекну оба услова (улагање више од 800 милиона динара у основна средства и додатно запошљавање 100 радника) за признавање пореског ослобођења, па, с тим у вези, у периоду док не испуни услове за право на порески подстицај из члана 50а Закона, обвезник има право да за (до тада) извршени износ улагања у основна средства (уз испуњење осталих услова прописаних Законом) користи порески кредит из члана 48. Закона (подношењем Обрасца ПК).

Када испуни кумулативне услове из члана 50а Закона, обвезник може да почне коришћење веће пореске олакшице прописане овим чланом Закона. То значи да без обзира на дужину периода улагања (који може бити дужи од пореског периода), обвезник који испуни услове из члана 50а Закона може да започне коришћење овог пореског подстицаја. Према томе, коришћење пореског кредита по члану 48. Закона не утиче на признавање пореског подстицаја из члана 50а Закона, с тим што обвезник не може за иста основна средства у истом пореском периоду да користи и олакшицу из члана 48. (преостали износ пореског кредита) и олакшицу из члана 50а Закона.

За набављена основна средства за која не користи олакшицу из члана 50а Закона, обвезник може, уколико испуњава прописане услове, да користи пореску олакшицу из члана 48. Закона.

2. Право на пореске подстицаје прописане одредбама чл. 48. и 50а Закона обвезник остварује испуњењем Законом прописаних услова, између осталог, по основу улагања извршених у набавку основних средстава.

Сагласно прописима који уређују облигационе односе, дужник може пребити потраживање које има према повериоцу са оним што овај потражује од њега, ако оба потраживања гласе на новац или друге заменљиве ствари истог рода и исте каквоће и ако су оба доспела. После изјаве о пребијању (којом једна страна изјави другој да врши пребијање), сматра се да је пребијање настало оног часа кад су се стекли услови за то.

Према прописима који уређују платни промет, плаћање се (поред осталог) може вршити и путем пребијања (компензације). С тим у вези, мишљење Министарства финансија је да се право на порески кредит, односно подстицај код улагања, у складу са Законом, признаје обвезнику и у случају када (уз испуњење Законом прописаних услова) плаћање добављачу (у сврху набавке основног средства) изврши путем компензације, спроведене на начин прописан законом који уређује платни промет, и евидентирание у пословним књигама обвезника на начин прописан законом који уређује рачуноводство и ревизију.

2. Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника у случају када скупштина чланова резидентног привредног друштва (чији је оснивач и једини власник нерезидентно правно лице) донесе одлуку да нераспоређену добит претвори у основни капитал, а након тога донесе одлуку да се основни капитал друштва смањи, а да се новчани износ на име смањења основног капитала (до висине износа нераспоређене добити, за који је извршено повећање основног капитала) исплати власнику (нерезидентном правном лицу)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-45/2011-04 од 20.9.2011. год.)

Према одредби члана 40. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 18/10, у даљем тексту: Закон), на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу дивиденди и удела у добити у правном лицу, ауторских накнада, камата и накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

У складу са одредбом члана 71. ст. 1. и 2. Закона, порез по одбитку на приходе из члана 40. став 1. овог закона за сваког обвезника и за сваки појединачно остварени, односно исплаћени

приход исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у моменту када је приход остварен, односно исплаћен, при чему приход из става 1. овог члана представља бруто приход који би се исплатио нерезидентном обвезнику да порез није одбијен од оствареног, односно исплаћеног прихода.

У складу са Законом о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 125/04), основни капитал друштва са ограниченом одговорношћу може се повећавати одлуком скупштине чланова, између осталог, новим улозима чланова, као и претварањем нераспоређене добити у основни капитал друштва. Такође, основни капитал друштва с ограниченом одговорношћу може се смањити одлуком скупштине чланова, али не испод законом прописаног минималног основног капитала, при чему се повећање, односно смањење основног капитала врши једном годишње код агенције надлежне за вођење регистра.

У конкретном случају, резидентни обвезник (друштво са ограниченом одговорношћу), чији је оснивач и једини власник нерезидентно правно лице, извршио је повећање основног капитала тако што је нераспоређену добит претворио у основни капитал, сходно одредбама закона који уређује привредна друштва.

С тим у вези, у случају када скупштина чланова привредног друштва донесе одлуку да, у складу са законом који уређује привредна друштва, нераспоређену добит претвори у основни капитал, Министарство финансија сматра да такво повећање основног капитала друштва није предмет опорезивања порезом по одбитку у складу са чланом 40. Закона.

Међутим, имајући у виду да је након извршеног повећања основног капитала из нераспоређене добити, скупштина чланова друштва донела одлуку да се основни капитал друштва смањи, а да се новчани износ на име смањења основног капитала (до висине износа нераспоређене добити, за који је извршено повећање основног капитала) исплати власнику (нерезидентном правном лицу), мишљење Министарства финансија је да приход нерезидентног правног лица остварен на име смањења његовог учешћа у капиталу резидентног обвезника у конкретном случају,

по својој суштини, има карактер прихода који је, сагласно одредби члана 40. став 1. Закона, опорезив порезом по одбитку.

Министарство финансија напомиње да, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за одређење пореског третмана прихода, сходно члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 53/10), којим је прописано да ако се симулованим правним послом прикрива неки други правни посао, за утврђивање пореске обавезе основу чини дисимуловани правни посао.

3. Да ли је фудбалски клуб, који је организован као удружење грађана, обвезник пореза на добит правних лица у случају када по основу преласка професионалног играча током трајања уговора у клуб другог националног савеза, прими 5% од тоталног износа обештећења од новог клуба као допринос солидарности клубу по основу улагања у тренирање тог играча?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-103/2011-04 од 20.9.2011. год.)

Према одредби члана 1. став 3. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 18/10, у даљем тексту: Закон), порески обвезник је и друго правно лице које није организовано у смислу ст. 1. и 2. овог члана (као привредно друштво или задруга), ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду.

Друго правно лице – недобитна организација, обвезник је пореза на добит правних лица, уколико остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду, при чему вишак прихода са тржишта над расходима (насталих у вези са остварењем тих прихода) представља основицу за опорезивање која се утврђује на начин прописан Правилником о садржају пореског биланса за друга правна лица (недобитне организације) – обвезнике пореза на добит правних лица („Сл.

гласник РС“, бр. 19/05, 15/06, 20/08 и 99/10, у даљем тексту: Правилник).

У складу са Законом о спорту („Сл. гласник РС“, бр. 24/11), спортска организација јесте организација која се оснива ради обављања спортских активности и спортских делатности, а може се основати као (спортско) удружење или као привредно друштво (спортско привредно друштво). Спортско удружење јесте добровољна недобитна организација заснована на слободи удруживања више физичких и/или правних лица, организована на основу статута, ради остваривања заједничког циља у области спорта. Спортско удружење уписује се у Регистар који води Агенција за привредне регистре, као поверени посао, при чему спортско удружење стиче својство правног лица даном уписа у Регистар.

У складу са наведеним, спортска организација, конкретно фудбалски клуб, основан као спортско удружење, према мишљењу Министарства финансија, представља, у смислу Закона, друго правно лице – недобитну организацију, која, у случају да је остварила приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду, основицу за опорезивању утврђује на Обрасцу ПБН 1, који је прописан Правилником.

Правилником о регистрацији, статусу и трансферу играча Фудбалског савеза Србије, донетим од стране Фудбалског савеза Србије, који, као надлежни национални грански спортски савез, утврђује спортска правила у одговарајућој грани спорта (конкретно у области фудбала), прописано је да ако професионални играч током трајања уговора прелази у клуб који је члан неког другог националног савеза, 5% сваког обештећења, уз изузетак обештећења за тренирање плаћено његовом бившем клубу биће одузето од тоталног износа овог обештећења и додељено од стране новог клуба као допринос солидарности клубу/клубовима укљученим у његово тренирање и образовање током година. Солидарна накнада обрачунава се и исплаћује на начин и у роковима који су прописани наведеним правилником.

С тим у вези, уколико је фудбалски клуб (организован као удружење грађана), остварио приход од обештећења (накнаде по принципу солидарности), по основу улагања у тренирање и образовање играча (сагласно прописаним правилима надлежног спортског савеза), имајући у виду да је (као један од клубова) био укључен у тренирање и образовање играча који је (као професионални играч) прешао у клуб другог националног савеза, тако остварен приход, према мишљењу Министарства финансија, не сматра се приходом оствареним са тржишта, у смислу Закона, што значи да за тај приход фудбалски клуб није обвезник пореза на добит правних лица.

4. Утврђивање пореза на добит правних лица на дан окончања поступка ликвидације

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-00493/2011-04 од 15.9.2011. год.)

Чланом 34. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 18/10, у даљем тексту: Закон) прописано је да добит утврђена у поступку ликвидације обвезника подлеже опорезивању. Добит обвезника у току ликвидације се утврђује као позитивна разлика имовине обвезника са краја и са почетка ликвидационог поступка, односно као разлика имовине у току трајања ликвидационог поступка за који се подноси пореска пријава и порески биланс, утврђена у финансијским извештајима поднетим у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, при чему је почетни биланс периода ликвидације једнак билансу на крају пореског периода пре почетка ликвидационог поступка.

Према ставу 3. истог члана, обвезник је дужан да надлежном пореском органу поднесе пореску пријаву и порески биланс са стањем на дан отварања, односно окончања поступка ликвидације.

Период за који се (у смислу члана 34. став 4. Закона) утврђује опорезива добит одговара стварном трајању поступка

ликвидације, али не може бити дужи од једне године, с тим што, уколико се поступак пренесе у наредну годину, обвезник саставља и порески биланс са стањем на дан 31. децембра текуће године, који се подноси у року од 10 дана од дана истека рока прописаног за подношење финансијских извештаја.

У конкретном случају, када се при окончању поступка ликвидације у финансијском извештају састављеном са даном окончања ликвидације, искаже приход по основу смањења обавеза према повериоцима, при чему тако исказан приход не утиче на промену вредности имовине обвезника (сталне: некретнине, постројења, опрема ... и обртне: залихе, потраживања, готовина ...), односно не повећава се разлика између имовине обвезника на крају ликвидационог поступка у односу на имовину са почетка поступка ликвидације у смислу члана 34. став 2. Закона, Министарство финансија сматра да приход од смањења обавеза не утиче на висину пореске основице, односно опорезиве добити обвезника приликом окончања поступка ликвидације.

У случају када обвезник у финансијском извештају (састављеном са даном окончања поступка ликвидације) искаже расход по основу отписа потраживања од (својих) дужника, мишљење Министарства финансија је да расход настао по основу ненаплаћених (отписаних) потраживања у том случају утиче на вредност (обртне) имовине обвезника, односно на висину разлике између имовине обвезника на крају ликвидационог поступка у односу на имовину са почетка поступка ликвидације, при чему Министарство финансија напомиње да се опорезива добит у току ликвидације утврђује (као позитивна разлика имовине са краја и са почетка ликвидационог поступка) на начин прописан одредбом члана 34. Закона.

Министарство финансија напомиње да се имовина која преостане после подмирења поверилаца (ликвидациони остатак) изнад вредности уложеног капитала сматра капиталним добитком, сагласно одредби члана 35. Закона. Ако је вредност уложеног капитала већа од ликвидационог остатка, сматра се да је остварен капитални губитак (члан 36. Закона).

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Порески третман преноса уз накнаду права својине на непокретности по основу споразума закљученог 14. јануара 1992. године који у прописаном року није пријављен надлежном пореском органу, као и да ли је могућ упис права на непокретности у катастарским и другим јавним књигама на последњег стицаоца права својине без доказа о плаћеном порезу на све преносе који су му претходили?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00420/2011-04 од 20.9.2011. год.)

Према одредби члана 45. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 24/11, у даљем тексту: Закон), не плаћа се порез на пренос апсолутних права на непокретности по одредбама Закона на који се, по прописима који су били у примени када је основ преноса настао и пренос извршен у складу са прописима, а до ступања на снагу Закона, овај порез није плаћао.

Према одредби члана 20. ст. 1. и 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник СРС“, бр. 76/91 ... и 28/94), који је био у

примени од 1. јануара 1992. године до 9. јула 1994. године, прометом непокретности, у смислу тог закона, сматрао се пренос уз накнаду права својине, осталих стварних и других имовинских права. Прометом непокретности и права сматрала се и размена једне непокретности или права за другу непокретност или право.

Одредбом члана 24. став 6. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник СР“, бр. 76/91 ... и 28/94) било је прописано да ће се, ако уговор о промету непокретности или одлука суда нису пријављени или су пријављени неблаговремено, пореска обавеза утврдити као да је настала даном сазнања државног органа о промету непокретности.

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) Закона, порез на пренос апсолутних права се плаћа код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Према одредбама члана 29. ст. 1. и 8. Закона, пореска обавеза настаје даном закључења уговора о преносу апсолутних права. Ако уговор о преносу апсолутног права, уговор о закупу, одлука суда, односно решење надлежног управног органа или други правни основ преноса права из чл. 23. до 24а Закона, нису пријављени или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос.

Према одредби члана 38а Закона, упис права на непокретности у земљишним, катастарским и другим јавним књигама не може се вршити без доказа о плаћеном порезу на пренос апсолутних права, односно о плаћеном порезу на наслеђе и поклон.

Имајући у виду да се на пренос уз накнаду права својине на непокретности плаћао порез на промет непокретности и права и у време када је у конкретном случају настао правни основ преноса (тј. на дан 14.1.1992. године – када је закључен споразум којим је својину на предметном стану стекло лице које је подносиоцу захтева за мишљење пренело право својине – за који пренос права

својине пореска обавеза није пријављена надлежном пореском органу у прописаним роковима), а и сада је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, као и да пореска обавеза за пренос који у прописаном року није пријављен надлежном пореском органу и у време када је настао правни основ преноса (тј. закључен споразум) и према одредбама члана 29. Закона, настаје даном сазнања надлежног пореског органа, на пренос уз накнаду права својине на непокретности по основу споразума закљученог 14. јануара 1992. године, који није пријављен надлежном пореском органу, порез на пренос апсолутних права се плаћа, а пореска обавеза настаје даном сазнања надлежног пореског органа за тај пренос.

У складу са одредбом члана 25. став 1. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права својине на непокретности.

У конкретном случају, на пренос права својине на предметном стану по основу Споразума закљученог 14.1.1992. године између Градског друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве и физичког лица је правни следбеник тог фонда, а физичко лице је супсидијарни јемац за измирење пореске обавезе по том основу (с обзиром на то да Споразумом није преузело измирење пореске обавезе на тај пренос).

Дакле, када је стицалац права својине на стану (у конкретном случају, стеченог по основу Споразума закљученог 14.1.1992. године) тај стан продао другом лицу – купцу, купац стана није обвезник пореза на пренос апсолутних права, нити јемац за измирење пореске обавезе за пренос права својине на том стану по основу Споразума закљученог 14.1.1992. године – као правног посла у коме није био уговорна страна (ни преносилац, ни стицалац), који је претходио уговору о купопродаји по основу кога је купио стан.

Међутим, плаћање утврђеног пореза на пренос апсолутних права – на пренос права својине на непокретности по основу једног

правног посла (у конкретном случају, по основу уговора о купопродаји), не доводи до престанка неизмирене пореске обавезе на пренос апсолутних права на конкретној непокретности по основу правног посла који му је претходио (у конкретном случају, по основу Споразума).

Стога, када је право својине стечено извођењем од правног претходника (у конкретном случају, куповином), који правни претходник је такође право стекао извођењем од (претходног) правног претходника (у конкретном случају, Споразумом), упис права на непокретности у катастарским и другим јавним књигама на последњег стицаоца права, не може се вршити без доказа о плаћеном порезу на пренос којим је стечено право које жели да се упише, као и на све преносе који су му претходили.

Министарство финансија напомиње да, према одредби члана 55. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон и 53/10), ако порески обвезник не поднесе пореску пријаву, пореско решење о утврђивању пореза донеће се на основу података из пословних књига и евиденција пореског обвезника и чињеничног стања утврђеног у поступку контроле.

С тим у вези, и у случају када за пренос уз накнаду права својине на непокретности обвезник пореза на промет непокретности и права, односно пореза на пренос апсолутних права, није поднео пореску пријаву, надлежни порески орган овлашћен је да му утврди пореску обавезу.

2. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на стицање права својине на самовласно заузетом шумском земљишту у

друштвеној својини – на основу правоснажног решења државног органа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 466-02-158/2011-04 од 20.9.2011. год.)

Према одредбама члана 2. Закона о расправљању имовинских односа насталих самовласним заузећем земљишта у друштвеној својини („Сл. гласник СРС“, бр. 20/77, 52/87, 6/89–др. закон, „Сл. гласник РС“, бр. 11/90, 50/92, у даљем тексту: Закон о расправљању имовинских односа), који је престао да важи, самовласним заузећем сматрали су се сви случајеви држања земљишта друштвене својине без правног основа, као и случајеви у којима је самовласни држалац држао то земљиште на дан 28. августа 1945. године независно од тога да ли је доцније престао бити држалац тог земљишта. Самовласним заузећем земљишта у друштвеној својини сматрала су се и самовласна заузећа земљишта из Закона о проглашењу општенородном имовином сеоских утрина, пашњака и шума, имовине земљишних, урбанијалних и њима сличних заједница, као и крајишких (граничарских) имовних општина („Сл. гласник НРС“, бр. 1/48 и 98/55).

По закљученој расправи орган управе доноси решење којим се самовласном држаоцу признаје право својине на самовласно заузето земљиште, или му се ово земљиште одузима (члан 14. став 1. Закона о расправљању имовинских односа).

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10 и 24/11, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона, сматра се и стицање права својине и других права из члана 23. Закона на

основу правоснажне судске одлуке или другог акта државног органа (члан 24. тачка 1) Закона).

У случају из члана 24. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права је лице на које се преноси апсолутно право (члан 25. став 5. Закона).

Према томе, када се самовласном заузимачу, на основу правоснажног решења државног органа, самовласно заузето шумско земљиште у друштвеној својини признаје у својину, порез на пренос апсолутних права се плаћа, а обвезник пореза је стицалац права својине (тј. самовласни заузимач).

3. Да ли се плаћа порез на поклон на давање готовог новца који поклонодавац чини малолетним ћеркама некадашњег пок. запосленог, под условом да се мајка поклонопримаца, као њихов законски заступник, уздржи од било каквих потраживања према поклонодавцу (независно од основа тих потраживања)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-06-00378/2011-04 од 16.9.2011. год.)

Према одредби члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10 и 24/11, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, употребљаваном пловилу, односно на употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима на који

се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 5. Закона).

Поклоном, у смислу овог закона, не сматра се примање по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно на које се плаћа порез на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана (члан 14. став 6. Закона).

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузимају се новац, права, односно ствари из члана 14. став 2. Закона, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа, односно поклона, до 30.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 8. Закона).

Према одредби члана 9. ст. 1. и 2. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95 и 101/03–УС), први наследни ред чине оставиочеви потомци и његов брачни друг. Оставиочева деца и брачни друг наслеђују на једнаке делове.

Одредбом члана 68. ст. 1. и 2. Породичног закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/05, у даљем тексту: Породични закон) прописано је да родитељи имају право и дужност да се старају о детету. Старање о детету обухвата: чување, подизање, васпитавање, образовање, заступање, издржавање, те управљање и располагање имовином детета.

Родитељи имају право и дужност да заступају дете у свим правним пословима и у свим поступцима изван граница пословне и процесне способности детета (законско заступање). Родитељи имају право да предузимају правне послове којима управљају и располажу приходом који је стекло дете млађе од 15 година (члан 72. ст. 1 и 3. Породичног закона).

Имајући у виду одредбе наведених закона, као и чињеницу да се правна природа уговора не опредељује према називу правног посла, већ према правима и обавезама које за уговорне стране из тог правног посла произлазе, Министарство финансија сматра да

давање новца (у конкретном случају, како се наводи, у износу од 100.000 ЕУР) који правно лице учини малолетним ћеркама пок. физичког лица које је било запослено код правног лица – даваоца новца, уз противчинидбу даваоцу средстава у облику одрицања од права на потраживање од тог правног лица, коју би учинила супруга пок. физичког лица, а мајка малолетних примаоца средстава (које потраживање по било ком основу може захтевати било као своје, или као законски наследник пок. физичког лица или као законски заступник законских наследника – малолетних ћерки пок. физичког лица), са пореског становишта нема карактер поклона као добротчиног акта. С тим у вези, Министарство финансија напомиње да природа давања (па и давања новца на име одрицања од потраживања) опредељује елементе који представљају основ за опорезивање у сваком конкретном случају (облик пореза, настанак пореске обавезе ...).

У сваком конкретном случају надлежни порески орган утврђује пореске чињенице према њиховој економској суштини, при чему – ако се симулованим правним послом прикрива неки други правни посао, за утврђивање пореске обавезе основу чини дисимуловани правни посао.

4. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на стицање права својине на делу изграђеног објекта и права коришћења на сразмерном делу грађевинског земљишта на основу судске пресуде на основу признања?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00412/2011-04 од 13.9.2011. год.)

1. Према одредби члана 23. став 1. тач. 1) и 5) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10 и 24/11, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код

преноса уз накнаду права својине на непокретности, односно права коришћења грађевинског земљишта.

Преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона, сматра се и стицање права својине и других права из члана 23. Закона на основу правоснажне судске одлуке или другог акта државног органа (члан 24. тачка 1) Закона).

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а став 1. Закона).

Према одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/2004, 86/2004, 61/2005 и 61/2007, у даљем тексту: Закон о ПДВ), који је у примени од 1. јануара 2005. године, прометом добара, у смислу Закона о ПДВ, сматра се и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Према томе, ако је правни основ стицања права својине на делу објекта изграђеном до 31.12.2004. године, као и права коришћења на сразмерном делу земљишта на коме се тај објекат налази, правоснажна судска одлука (којом се решава спор између привредних друштава у вези заједничке изградње објекта), на то стицање се порез на пренос апсолутних права плаћа.

На постојање пореске обавезе нису од утицаја наводи из захтева да је преносилац права био ималац права коришћења на земљишту на коме је вршена изградња објекта и носилац инвестиционо-техничке документације за ту изградњу, а да је стицалац права финансирао радове на тој изградњи – по ком основу му је судском одлуком признато и утврђено право својине на делу објекта и право коришћења на сразмерном делу земљишта. Наиме, када је кориснику грађевинског земљишта издата инвестиционо-техничка документација за изградњу објекта на том земљишту, а друга уговорна страна се појављује као

финансијер, односно као суфинансијер радова на изградњи тог објекта – по ком основу ће остварити право својине на изграђеном или делу новоизграђеног објекта, одлука суда којом се регулишу међусобна права и обавезе тих страна у вези стицања стварних права на непокретности у корист лица које је финансирало изградњу, са пореског становишта, има карактер акта о преносу апсолутних права уз накнаду, на који се порез на пренос апсолутних права плаћа.

Уколико је изградња конкретног објекта вршена (у целисти или делом) од 1. јануара 2005. године (тј. након почетка примене Закона о ПДВ), на први пренос права располагања на том објекту који врши обвезник ПДВ – у делу изграђеном од 1. јануара 2005. године обрачунава се и плаћа ПДВ применом Закона о ПДВ (а не порез на пренос апсолутних права).

2. Према одредби члана 3. став 2. Закона о промету непокретности („Сл. гласник РС“, бр. 42/98 и 111/09), преносом права својине на згради изграђеној на земљишту на коме власник зграде нема право својине, већ само право коришћења, преноси се и право коришћења на земљишту на коме се зграда налази, као и на земљишту које служи за редовну употребу зграде.

Имајући у виду да земљиште и објекат који се налази на том земљишту представљају јединствену правну и фактичку целину, те се приликом отуђења не може пренети само стварно право на објекту или само стварно право на земљишту, код стицања права својине на (целом или делу) објекту на основу правоснажне пресуде суда донете на основу признања, изграђеном на земљишту на коме преносилац права има право коришћења, који подлеже плаћању пореза на пренос апсолутних права – пореска обавеза утврђује се и за пренос права својине на објекту и за пренос права коришћења на земљишту на коме се тај објекат налази.

5. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права у случају закључења судског поравнања којим се раскида уговор о продаји пословног простора, закључен између два привредна друштва у току 2010. године, ако привредно друштво – купац није ступило у посед предметне непокретности нити је уписало право својине у прописани регистар, али је на име накнаде за стицање права својине на предметној непокретности привредном друштву – продавцу током 2007–2009. године (тј. у току изградње предметне непокретности) испоручило уговорену количину бетонског гвожђа и арматурне мреже?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-794/2011-04 од 12.9.2011. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10 и 24/11, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Одредбом члана 24а став 1. Закона прописано је да се преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Према одредби члана 131. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78 ... и 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99 и 33/99), уговор се не може раскинути због неиспуњења незнатног дела обавезе.

Према томе, када уговор о продаји непокретности није у претежном делу испуњен, закључењем судског поравнања којим се раскида тај уговорни однос, не настаје обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права, у смислу Закона.

Међутим, када су права и обавезе привредних друштава – уговорних страна, по основу уговора о продаји непокретности –

пословног простора, у претежном делу испуњене, поравнање закључено пред судом којим та привредна друштва врше окончање међусобног спора тако што раскидају предметни уговор, са пореског становишта представља закључење новог правног посла којим се врши пренос права својине на непокретности (у коме су уговорне стране промениле своје улоге: продавац је постао купац, а купац – продавац), који је (с обзиром да се ради о другом промету предметне непокретности) предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права.

Према одредби члана 54. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06, 61/07, 20/09, 72/09 и 53/10), у вези са чланом 39. став 2. Закона, утврђивање пореза на пренос апсолутних права је делатност Пореске управе, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе.

Дакле, у сваком конкретном случају надлежни порески орган цени чињенично стање од утицаја на постојање пореске обавезе на пренос апсолутних права (што у конкретном случају значи и да ли је уговор који се раскида у претежном делу испуњен или не).

6. Обим права на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права код куповине првог стана који купац купује за себе, свог ванбрачног партнера, као и за (заједничко) дете купца првог стана и његовог ванбрачног партнера

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00416/2011-04 од 9.9.2011. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 24/11, у

даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Према одредби члана 31а Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради, односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан) физичком лицу које купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, нису имали у својини, односно у сусвојини стан на територији Републике Србије до 15m² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да:

1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;

2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Породичним домаћинством купца првог стана сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

Према одредби члана 31б став 1. Закона, право на пореско ослобођење у складу са одредбама члана 31а Закона нема обвезник који право својине на стану преноси:

1) лицу на основу чије прве куповине стана је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона;

2) члану породичног домаћинства купца првог стана за кога је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона.

Сходно одредби члана 27. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 61/07), право на пореско ослобођење из чл. 31а и 31б Закона може се остварити само на основу уговора о купопродаји првог стана овереног после ступања на снагу тог закона.

Дакле, у смислу остваривања права на пореско ослобођење од пореза на пренос апсолутних права код куповине првог стана, чланом породичног домаћинства не сматра се ванбрачни партнер купца првог стана.

То значи да, у конкретном случају, на пренос уз накнаду права својине на стану у Републици Србији, по основу уговора о купопродаји закљученог од 8. јула 2007. године, којим купац купује први стан за себе, свог ванбрачног партнера, као и за њихово дете (заједничко дете купца првог стана и његовог ванбрачног партнера), право на пореско ослобођење, када су испуњени услови прописани Законом, може се остварити за површину која износи до 40m² за купца првог стана и до 15m² за дете купца првог стана, што значи за укупну површину до 55m².

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе, односно обим права на пореско ослобођење, у сваком конкретном случају, утврђује надлежни порески орган на основу пружених доказа.

7. Порески третман поклона штедног улога у виду „старе“ девизне штедне, чија конверзија у обвезнице и наплата још није извршена, који је физичко лице – поклонодавац учинило другом физичком лицу – поклонопримцу, са којим није у сродству

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00699/2011-04 од 31.8.2011. год.)

Према одредби члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10 и 24/11, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, употребљаваном пловилу, односно на употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 5. Закона).

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузимају се новац, права, односно ствари из члана 14. став 2. Закона, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа, односно поклона, до 30.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 8. Закона).

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 2. Закона је резидент Републике Србије за предмет који се налази на

територији Републике Србије, или у иностранству (члан 15. став 2. Закона).

Према одредби члана 16. став 2. Закона, основица пореза на поклон је тржишна вредност на поклон примљене имовине, на дан настанка пореске обавезе, коју утврђује надлежна организациона јединица Пореске управе (у даљем тексту: порески орган).

Пореска обавеза у односу на поклон настаје даном закључења уговора о поклону, а ако уговор није закључен у писменој форми – даном пријема поклона. Ако се према закону, односно решењу о наслеђивању продаја наслеђених, односно на поклон примљених покретних ствари из члана 14. став 2. Закона може вршити само на основу одобрења надлежног органа или по протеклу одређеног рока, пореска обавеза настаје даном правоснажности решења о дозволи продаје, односно даном продаје ствари (члан 17. ст. 2. и 4. Закона).

Сходно члану 35. ст. 1. и 3. Закона, обвезник пореза на наслеђе и поклон, који наслеђује или на поклон прима покретне ствари, односно права из члана 14. став 2. Закона, дужан је да пореском органу у општини на чијој територији обвезник – физичко лице има пребивалиште, односно боравиште, поднесе пореску пријаву, са тачним подацима, са одговарајућом документацијом потребном за утврђивање пореске обавезе, у року од 10 дана од дана настанка пореске обавезе.

Имајући у виду да поклон „старе“ девизне штедне представља поклон покретних ствари *sui generis*, ако је у време када је поклон учињен, у складу са законом, било могуће располагати „старом“ девизном штедњом у смислу њеног подизања са рачуна односно штедне књижице, плаћање обавеза из тих средстава и сл, пореска обавеза по том основу настала је даном закључења уговора о поклону, а ако тај уговор није закључен у писменој форми – даном пријема поклона (од ког дана почиње да тече рок од 10 дана за подношење пореске пријаве). Ако уговор о поклону

није пријављен у року од 10 дана од дана настанка пореске обавезе или је пријављен неблаговремено – сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за поклон.

Уколико, међутим, у време када је поклон учињен, у складу са законом није било могуће располагати „старом“ девизном штедњом у смислу њеног подизања са рачуна односно штедне књижице, плаћање обавеза из тих средстава и сл, већ је такво располагање (у целисти или у ратама) омогућено по истеку одређеног периода након пријема поклона, према динамици прописаној законом, пореска обавеза по том основу настаје даном када је поклонопримцу омогућено (дозвољено) да може располагати примљеним поклоном, односно сваком конкретном ратом на поклон примљеног новца (тј. захтевати њену исплату у роковима прописаним законом), независно од тога да ли он то жели и да ли то чини. У овом случају, рок од 10 дана за подношење пореске пријаве тече од дана када поклонопримац може, у складу са законом којим је уређено регулисање јавног дуга Републике Србије по основу девизне штедне грађана, захтевати исплату или бити у могућности да на други начин располаже сваком конкретном ратом на поклон примљеног новца.

С обзиром на прописано изузимање од опорезивања поклона који за предмет има новац, права, односно ствари из члана 14. став 2. Закона, које поклонопримац прими од истог лица у једној календарској години, када је износ новца којим физичко лице – поклонопримац „старе“ девизне штедне може располагати у једној календарској години до 30.000 динара – пореска пријава се не подноси и порез на поклон се не плаћа. Уколико је, међутим, износ новца којим физичко лице – поклонопримац „старе“ девизне штедне може располагати у једној календарској години већи од 30.000 динара – подноси се пореска пријава на обрасцу ППИ-3.

Министарство финансија напомиње да се, сагласно одредби члана 32. став 1. тачка 1) Закона о пореском поступку и

пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06, 61/07, 20/09, 72/09 и 53/10, у даљем тексту: ЗПППА), трансакције у иностраној валути из којих произлази опорезивање конвертују у динар по званичном курсу централне емисионе банке, на дан када је трансакција обављена.

Обвезник пореза на поклон који није у сродству са поклонодавцем порез на поклон плаћа по стопи од 2,5% на основицу пореза коју чини тржишна вредност на поклон примљене имовине, на дан настанка пореске обавезе, коју утврђује надлежни порески орган.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе по основу поклона „старе“ девизне штедње у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

Министарство финансија – Сектор за фискални систем није надлежно за давање одговора по питању да ли и када поклонопримац може слободно да располаже примљеним поклоном.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман примања запослених која остварују од синдиката, из средстава која обезбеђује послодавац на сопствени терет, за учествовање запослених у спортским активностима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-498/2011-04 од 22.9.2011. год)

Према наводима из дописа, синдикат организује спортске активности запослених, при чему као извор финансирања користи: чланарине; средства која послодавац уплаћује у складу са потписаним колективним уговором приликом исплате зарада на рачун синдиката, а за превенцију радне инвалидности и за рекреативни одмор радника; повремене донације од стране послодавца са наменом финансирања одређених спортских сусрета, радничких спортских игара и слично. Даље се наводи да у оквиру организовања спортских активности из ових наведених извора синдикат покрива трошкове закупа сале, спортских терена, трошкове превоза и исхране радника, трошкове набавке спортске опреме и реквизита, при чему реквизите и спортску опрему учесници – радници не задржавају већ враћају синдикату, али се после истека одређеног рока врши обнављање спортске опреме.

Указује се да се средства по основу уплате које послодавац врши синдикату троше за наведене намене, тј. за покривање трошкова спортских активности радника у којима могу на принципу добровољности да учествују сви радници и да се из тих средстава радницима не врше никакве исплате у новцу, већ за сва плаћања синдикат добија рачуне добављача.

Са становишта опорезивања прихода физичких лица, под зарадом се, у смислу Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон), сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог (члан 13. став 1. Закона).

Одредбом члана 14. став 1. Закона прописано је да се зарадом сматрају и примања у облику бонова, новчаних потврда, акција, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, или робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем.

Имајући у виду наведене одредбе закона, као и наводе из захтева да се у предметном случају врше давања запосленима из средстава синдиката, која обезбеђује послодавац на терет сопствених средстава, тако што издваја одређена средства, тј. уплаћује их (ставља на располагање) синдикату за превенцију радне инвалидности и за рекреативни одмор радника, и то тако да право на коришћење наведених средстава могу да остваре сви запослени под једнаким условима – сагласно одредбама колективног уговора, Министарство финансија сматра да такво примање запослених које остварују по основу коришћења синдикалних средстава сакупљених преносом средстава са рачуна послодавца (а не од чланарине која се плаћа из зараде запосленог из које је претходно плаћен порез и доприноси), представља примање запосленог које има порески третман зараде сагласно одредбама чл. 13. и 14. Закона.

Како се у погледу плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање као претходно поставља питање какав је карактер таквог примања запосленог са становишта Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09), потребно је обратити се Министарству рада и социјалне политике као ресорно надлежном за давање мишљења о примени наведеног закона.

2. Порески третман примања физичког лица – власника привредног друштва, по основу расподеле добити, у облику уступања непокретности (стан) којом привредно друштво располаже и одређивање тржишне вредности те непокретности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-297/2011-04 од 21.9.2011. год)

Одредбом чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на доходак грађана, у складу са одредбама овог закона, плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети тим законом.

Предмет опорезивања порезом на доходак грађана су одређене врсте прихода, сагласно одредби члана 3. Закона, било да су остварени у новцу, у натури, чињењем или на други начин.

Одредбом члана 61. став 1. тачка 2) Закона прописано је да се приходом од капитала сматрају дивиденде и удели у добити.

Поред тога, према одредби члана 61. став 1. тачка 4) Закона, приходом од капитала сматра се и узимање из имовине и коришћење услуга привредног друштва од стране власника привредног друштва за њихове приватне потребе (узимање из имовине привредног друштва), извршене у складу са законом.

Део нераспоређене добити по годишњем рачуну који се, у складу са прописима, распоређује удеоничарима (сразмерно учешћу сваког удеоничара у капиталу друштва), по одлуци

одговарајућег органа привредног друштва о расподели добити, независно од начина плаћања (у новцу, у акцијама или другим хартијама од вредности, као и у другој имовини), има карактер прихода од капитала и подлеже плаћању пореза на доходак грађана по том основу, у складу са одредбама члана 61. до 64. Закона.

Обвезник пореза на приходе од капитала, према одредби члана 62. Закона, је физичко лице које остварује те приходе (како резидент, тако и нерезидент Републике Србије).

Опорезиви приход од капитала по основу дивиденди и удела у добити, између осталог, чини приход исплаћен (расподељен) обвезнику. Ако је примање остварено у неновчаном облику, његова вредност се процењује према упоредивој тржишној вредности (члан 63. став 2. Закона).

Према одредби члана 64. Закона, стопа пореза на приходе од капитала износи 10%.

Одредбом члана 99. став. 1. тачка 3) Закона прописано је да се на приходе од капитала порез утврђује и плаћа по одбитку, што значи да за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује порез на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода (члан 101. Закона).

На приход који физичко лице, као оснивач – власник привредног друштва оствари по основу учешћа у добити, који је исплаћен из добити распоређене по одлуци одговарајућег органа привредног друштва о расподели добити, независно од начина плаћања (у новцу, у акцијама или другим хартијама од вредности, као и у другој имовини), извршеног по одредбама Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 125/04 и 36/11–др. закон), обрачунава се и плаћа порез, по одбитку, на приходе од капитала, по стопи од 10% у складу са чл. 61. до 64, 99. и 101. Закона.

У случају када се исплата прихода од капитала по основу учешћа у добити врши оснивачу привредног друштва у неновчаном

облику (конкретно, оснивач стиче право својине на непокретности, чији титулар права својине и уједно преносилац је то привредно друштво и та непокретност постаје лична имовина оснивача) по одлуци одговарајућег органа привредног друштва о расподели добити, тако да вредност тог прихода (тј. вредност некретности) је еквивалентна вредности учешћа у добити која припада оснивачу по основу његовог удела у капиталу, тако остварени приход предмет је опорезивања порезом на приходе од капитала сагласно одредбама чл. 61. до 63. Закона.

Такође, уколико се ради о узимању из имовине привредног друштва од стране власника привредног друштва (стицање права својине на непокретности, чији титулар права својине и уједно преносилац је то привредно друштво и та непокретност постаје лична имовина оснивача), тако остварени приход оснивача привредног друштва у предметном случају предмет је опорезивања порезом на приходе од капитала сагласно одредбама чл. 61. до 63. Закона.

Када физичко лице као оснивач – власник привредног друштва, по основу учешћа у добити, односно по основу узимања из имовине привредног друштва, остварује примање у неновчаном облику, пореску основицу чини опорезиви приход као вредност тог примања процењена према упоредивој тржишној вредности (члан 63. став 2. Закона). Пореску основицу утврђује исплатилац (конкретно привредно друштво које је остварило добит која се распоређује) у моменту када се давање врши. Порески орган у поступку утврђивања правилности обрачуна и плаћања пореза цени да ли је пореска основица утврђена на начин прописан одредбама Закона.

Министарство финансија напомиње да Пореска управа, сагласно начелу фактицитета, у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода, према члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 53/10).

3. Ко је обвезник пореза на капитални добитак по основу прихода које оствари физичко лице од преноса уз накнаду удела у имовини привредног друштва?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-299/2011-04 од 21.9.2011. год)

Одредбом члана 72. став 1. тачка 4) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се капиталним добитком сматра приход који обвезник оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду удела у имовини правних лица, акција и осталих хартија од вредности, осим дужничких хартија од вредности.

Обвезник који је право, удео или хартију од вредности пре продаје држао у свом портфељу пре 24. јануара 1994. године не остварује капитални добитак њиховом продајом, сагласно одредби члана 72. став 7. Закона.

Капитални добитак представља разлику између продајне цене права, удела, односно хартија од вредности и њихове набавне цене усклађене према одредбама Закона.

За сврху одређивања капиталног добитка, продајном ценом се сматра уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне, при чему се као уговорена, односно тржишна цена узима цена без пореза на пренос апсолутних права (члан 73. ст. 1. и 2. Закона).

Према члану 74. став 1. Закона, набавном ценом права, удела, односно хартија од вредности сматра се цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартију од вредности, односно цена коју је утврдио порески орган у складу са Законом.

Пореску основицу представља опорезиви приход на који се плаћа порез на капитални добитак на начин из чл. 72. до 75. Закона.

Обвезник пореза на капитални добитак је физичко лице које оствари капитални добитак.

Обвезник који у току године оствари или започне остваривање прихода на капитални добитак дужан је да поднесе пореску пријаву (Образац ППДГ-3) најкасније у року од 15 дана од почетка остваривања прихода, пореском органу на чијој територији има пребивалиште (чл. 95. и 98. Закона).

Порез на капитални добитак утврђује решењем надлежни порески орган, на основу података из пореске пријаве, односно података којима располаже надлежни порески орган, а плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења о утврђивању пореза (чл. 115. и 118. Закона).

Имајући у виду наведене одредбе Закона, обвезник пореза на доходак грађана на капитални добитак по основу прихода од промета удела (које је имало у привредном друштву) другом лицу, је физичко лице које је остварило приход по основу промета уз накнаду удела које је имало у привредном друштву и дужно је да поднесе пореску пријаву надлежном пореском органу, који решењем утврђује пореску обавезу на основу података из пореске пријаве, односно података којима располаже, као и да у Законом прописаном року плати порез на остварени капитални добитак.

У погледу утврђивања конкретне пореске обавезе, Министарство финансија напомиње да, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода, према члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 53/10).

4. Порески третман примања која остваре физичка лица по основу свог радног ангажовања као волонтери и тренери, у вези са реализацијом одређених пројеката

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-288/2011-04 од 20.9.2011. год)

Како се наводи у захтеву за мишљење, удружење Омладински центар „Вега“ је непрофитна организација која

средства прибавља кроз наменске донације међународних организација које имају исте или сличне циљеве организовања и деловања. Даље се наводи да је „Вега“ у обавези да уплаћена новчана средства троши у складу са буџетом – за организацију семинара, волонтере и тренере. Према наводима из дописа, међународним стандардима је предвиђено да се из средстава уплаћених од стране међународне организације плаћају трошкови за волонтере – стране држављане, и то: 80 евра месечни џепарац, смештај, градски превоз, исхрана, здравствене услуге и слично. Поред тога, како се указује, из наведених средстава плаћају се трошкови за тренере – стране држављане, и то: 120 евра по предавању, смештај и исхрану, путне трошкове и трошкове материјала, а за тренере – чланове удружења, организаторе семинара, по семинару плаћа се накнада од 500 евра.

Са аспектиа Закона о порезу на доходак грађана

• Порез на доходак грађана плаћају, у складу са одредбама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон), физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети овим законом (чл. 1. и 2. Закона).

Према одредби чл. 6, 7. и 8. Закона, обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице које је по одредбама тог закона дужно да плати порез, и то физичко лице – резидент Републике Србије за приход остварен на територији Републике и у другој држави, као и нерезидент Републике Србије (страно физичко лице) за доходак остварен на територији Републике.

У случају када је физичко лице странац (које није порески резидент Републике Србије) и постоји међународни уговор о избегавању двоструког опорезивања закључен са земљом чији је резидент то лице, право опорезивања прихода од стране Републике Србије постоји ако међународним уговором о избегавању

двоструког опорезивања није друкчије уређено и врши се по прописима Републике Србије ако је (Законом) прописано опорезивање одређене врсте прихода физичких лица.

Иначе, за порески третман прихода физичких лица који подлежу опорезивању порезом на доходак грађана није од значаја извор средстава из којих се приходи остварују (донације, кредити и др).

• Одредбом члана 9. став 1. тачка 27) Закона (која се примењује од 16. јула 2011. године) прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу накнаде трошкова волонтирања коју остварује волонтер, у складу са законом који уређује волонтирање.

Законом о волонтирању („Сл. гласник РС“, бр. 36/10), одредбом члана 2, прописано је да волонтирање, у смислу тог закона, јесте организовано добровољно пружање услуге или обављање активности од општег интереса, за опште добро или за добро другог лица, без исплате новчане накнаде или потраживања друге имовинске користи, осим ако тим законом није друкчије одређено. Волонтер може бити домаће или страног физичко лице, у складу са тим законом (члан 4. Закона о волонтирању).

Одредбом члана 10. Закона о волонтирању прописано је да волонтер нема право на новчану накнаду или другу имовинску корист за волонтирање, с тим да се новчаном накнадом или имовинском користи за волонтера не сматра накнада трошкова волонтирања, и то за:

- 1) радну одећу и средства и опрему за личну заштиту волонтера;
- 2) путовања, смештај и исхрану волонтера и других трошкова који настану у вези са извршавањем волонтерских услуга и активности;
- 3) лекарске прегледе обезбеђене за потребе волонтирања;

4) обуке за обављање волонтерских услуга и активности;
5) премије осигурања исплаћене за случај повреде или професионалне болести током волонтирања, односно новчане накнаде у сврху осигурања од одговорности за штету насталу код организатора волонтирања или трећег лица;

б) исплату џепарца, код дугорочног волонтирања, чији месечни износ не може бити већи од 30% од нето износа минималне месечне зараде за пуно радно време у Републици Србији. Дугорочним волонтирањем сматра се волонтирање које траје дуже од 10 часова недељно, најмање три месеца без прекида.

Сагласно наведеном, Министарство финансија сматра да примање које по основу накнаде трошкова волонтирања из члана 10. Закона о волонтирању остварује волонтер, не подлеже плаћању пореза на доходак грађана, сагласно Закону. То значи, конкретно, да се на примање које по основу накнаде трошкова волонтирања оствари волонтер – домаће или страног физичко лице, у виду џепарца код дугорочног волонтирања (чији месечни износ не може бити већи од 30% од нето износа минималне месечне зараде за пуно радно време у Републици Србији), као и по основу накнаде трошкова смештаја, градског превоза, исхране, здравствених услуга, не плаћа порез на доходак грађана. Уколико се физичком лицу – волонтеру исплаћује џепарац, а да према закону који уређује волонтирање нису испуњени услови за остваривање права на џепарац (нпр. у погледу дужине волонтирања), Министарство финансија сматра да тако остварено примање представља приход физичког лица који у целости подлеже плаћању пореза на доходак грађана на други приход, сагласно члану 85. Закона. Такође, у случају када се волонтеру код дугорочног волонтирања исплаћује износ који је виши од законом прописаног износа за џепарац (тј. месечни износ је већи од 30% од нето износа минималне месечне зараде за пуно радно време у Републици Србији), уколико би имајући у виду тај услов физичко

лице и даље имало статус волонтера према закону који уређује волонтирање, на део изнад тог износа (који је неопорезив) плаћа се порез на други приход, сагласно члану 85. Закона.

- Приходи које остварују физичка лица по основу уговорног односа у вези са обављањем одређеног рада (нпр. ангажовање по основу уговора о делу, о пружању одређених интелектуалних или физичких услуга и сл) где за свој рад остварују уговорену накнаду, имају порески третман осталих – других прихода физичких лица и подлежу плаћању пореза на доходак грађана по члану 85. став 1. тачка 1) Закона. Такође, накнаде трошкова и други расходи лицима која нису запослена код исплатиоца, сагласно тачки 13) тог члана Закона, сматрају се другим приходом који по својој природи чини доходак физичког лица.

Сагласно поменутиим законским одредбама и наводима из дописа, Министарство финансија сматра да примање које оствари физичко лице по основу уговорене накнаде за своје радно ангажовање на одређеним пословима (конкретно, за предавање и организовање семинара), као и по основу накнаде трошкова (превоза, смештаја, исхране и сл) у вези са тим ангажовањем, представља приход физичког лица који подлеже плаћању пореза на доходак грађана на други приход, сагласно члану 85. Закона.

Порез на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, на основицу коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (члан 85. став 3. и члан 86. Закона).

Са аспекта Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање

- У погледу плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за волонтере, сагласно одредби члана 11. тачка 4) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл.

гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09 и 52/11, у даљем тексту: Закон о доприносима), обвезник доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за случај инвалидности и телесног оштећења по основу повреде на раду и професионалне болести и доприноса за здравствено осигурање за случај повреде на раду и професионалне болести, у случајевима утврђеним законом, јесте организатор волонтирања у складу са законом који уређује волонтирање – за волонтера.

Одредбом члана 35. Закона о доприносима прописано је да је основица доприноса за обвезнике из члана 11. тог закона, за пензијско и инвалидско осигурање за случај инвалидности и телесног оштећења по основу повреде на раду и професионалне болести и доприноса за здравствено осигурање за случај повреде на раду и професионалне болести, у случајевима утврђеним законом, најнижа месечна основица доприноса, односно уговорена накнада ако се остварује и ако је виша од најниже месечне основице доприноса.

Стопе доприноса за случај инвалидности и телесног оштећења по основу повреде на раду и професионалне болести, односно за случај повреде на раду и професионалне болести, у случајевима утврђеним законом, сагласно члану 47. Закона о доприносима, јесу за пензијско и инвалидско осигурање – 4% и за здравствено осигурање – 2%.

Дакле, за волонтера – домаће физичко лице које тај статус има према закону који уређује волонтирање, обрачунавају се и плаћају доприноси за пензијско и инвалидско осигурање за случај инвалидности и телесног оштећења по основу повреде на раду и професионалне болести – по стопи од 4% и за здравствено осигурање по основу повреде на раду и професионалне болести – по стопи од 2%, које се примењују на основицу утврђену Законом о доприносима.

- Са становишта обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање на примање по основу уговорене накнаде

плаћа се допринос за пензијско и инвалидско осигурање по стопи од 22%, сагласно чл. 7, 12, 28, 36, 41, 44. и 57. Закона о доприносима, а за лица која нису осигурана по другом основу на уговорену накнаду плаћа се и допринос за обавезно здравствено осигурање по стопи од 12,3%, сагласно чл. 8, 28, 36, 41, 44. и 57. тог закона.

- По питању обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за физичко лице – странца, као претходно поставља се питање да ли се то лице сматра осигураником на наведену врсту социјалног осигурања, сагласно одредбама закона који уређују материју пензијског и инвалидског осигурања и здравственог осигурања, као и одговарајућим билатералним међународним споразумима. Давање одговора по претходном питању у делокругу је Министарства рада и социјалне политике и Министарства здравља, као ресорно надлежних за те области.

5. Порески третман примања које физичка лица – запослена у Управи за заједничке послове републичких органа, остваре од министарства као исплатиоца код кога нису запослена, а за чије потребе су лица ангажована, по основу накнаде трошкова (која има карактер дневнице) за службена путовања у земљи

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-559/2011-04 од 14.9.2011. год)

Порез на доходак грађана, сагласно одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон), плаћају физичка лица на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети од опорезивања, односно који су ослобођени од плаћања пореза тим законом.

Одредбом члана 18. став 1. тач. 2) до 4) Закона прописано је да се не плаћа порез на зараде на примања запосленог по основу:

2) дневнице за службено путовање у земљи до износа од 1.737 (износ се примењује од 1. фебруара 2011. године) динара, односно дневнице за службено путовање у иностранство до износа прописаног од стране надлежног органа;

3) накнаде трошкова смештаја на службеном путовању, према приложеном рачуну;

4) накнаде превоза на службеном путовању, према приложеним рачунима превозника у јавном саобраћају, а када је, сагласно закону и другим прописима, одобрено коришћење сопственог аутомобила за службено путовање или у друге службене сврхе – до износа 30% цене једног литра супер бензина, а највише до 5.066 (износ се примењује од 1. фебруара 2011. године) динара месечно.

Одредбом члана 85. став 1. тачка 13) Закона прописано је да се осталим приходима, у смислу овог закона, сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито накнаде трошкова и други расходи лицима која нису запослена код исплатиоца.

Изузетно од става 1. тачка 13) овог члана, порез на друге приходе не плаћа се на документоване накнаде трошкова по основу службених путовања, највише до износа тих трошкова који су изузети од плаћања пореза на зараде за запослене по члану 18. тач. 2) до 4) овог закона, ако се исплата врши, поред осталог, физичким лицима која нису запослена код исплатиоца, и то упућеним, односно позваним од стране државног органа или организације, са правом накнаде трошкова, независно од тога из којих средстава се врши исплата.

Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, на основицу коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%, у складу са одредбама члана 85. став 3. и члана 86. Закона.

Порез на друге приходе утврђује се и плаћа по одбитку сагласно члану 99. Закона. То значи да за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћен приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује порез на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода (члан 101. Закона).

Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Сл. гласник РС“, бр. 98/07, у даљем тексту: Уредба) уређују се услови под којима државни службеници и намештеници остварују право на накнаду трошкова који настају у вези с њиховим радом у државном органу, начин накнаде и висина накнаде трошкова, као и висина отпремнине.

Одредбом члана 4. Уредбе прописано је да службено путовање у земљи, у смислу те уредбе, јесте путовање на које се државни службеник или намештеник упућује да, по налогу руководиоца државног органа, односно другог овлашћеног лица, изврши службени посао ван места рада.

Трошкови смештаја, исхране, превоза и остали трошкови у вези са службеним путовањем у земљи накнађују се државном службенику и намештенику, с тим да се трошкови исхране и градског превоза у месту у којем се врши службени посао накнађују преко дневнице, сагласно одредби члана 7. Уредбе.

Сагласно поменутиим одредбама и наводима у предметном случају, на примање које физичка лица – запослени у Управи за заједничке послове републичких органа, остваре од министарства као исплатиоца код кога нису запослена, а за чије потребе су лица ангажована, по основу накнаде трошкова (која има карактер дневнице) за службена путовања у земљи, до висине неопорезивог износа из члана 18. став 1. тачка 2) Закона, према мишљењу Министарства финансија не плаћа се порез на доходак грађана. Део дневнице за службено путовање која се исплаћује у износу већем од законом прописаног неопорезивог износа предмет је

опорезивања порезом на доходак грађана на зараде, сагласно одредбама члана 85.

6. Порески третман прихода које оствари физичко лице – нерезидент Републике Србије које је ангажовано на реализацији пројеката који се финансирају из ИПА фондова

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-740/2011-04 од 14.9.2011. год)

Према наводима из захтева, физичка лица – држављани чланица Европске уније (или других држава прихватљивих за потребе ИПА) биће ангажовани на реализацији два пројекта у Републици Србији – први под називом „Омогућавање интермодалног транспорта у Србији (Facilitating Intermodal Transport in Serbia), EuropeAid/128324/C/SER/RS“ и други – „Надзор над пројектовањем и радом на пословима реконструкције Жежелевог моста у Новом Саду (Supervision of the Design & Build Reconstruction Works Zezelj Bridge in Novi Sad), EuropeAid/128446/C/SER/RS“. Даље се наводи да су пројекти везани за планирање и реконструкцију саобраћајница у Републици Србији и да се финансирају из ИПА фондова Европске комисије.

Оквирни споразум између Владе Републике Србије и Комисије Европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи – ИПА („Сл. гласник РС“, бр. 124/2007, у даљем тексту: Оквирни споразум о ИПА), који је ратификован 26. децембра 2007. године, представља правни основ за спровођење сарадње која се односи на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента претприступне помоћи (ИПА).

Одредбом члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА прописано је да ће добит и/или приход остварен на основу уговора ЕЗ подлегати опорезивању у Републици Србији, у складу са националним/локалним пореским системом, с тим да ће физичка и правна лица, укључујући и страно особље, из држава чланица Европске уније или из других држава прихватљивих на основу ИПА, која извршавају уговоре које финансира Заједница, бити изузета од плаћања тих пореза у Републици Србији.

Имајући у виду наведену одредбу Оквирног споразума о ИПА из које произилази да је, у конкретном случају, порески третман прихода које остварују страна физичка лица која извршавају уговоре које финансира Европска заједница уређен међународним споразумом – Оквирним споразумом о ИПА, Министарство финансија указује да су према члану 16. став 2. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни споразуми саставни део правног поретка Републике Србије и да се непосредно примењују.

Дакле, сагласно наведеној одредби поменутог међународног споразума, у случају кад странац – физичко лице из државе чланице Европске уније или из друге државе прихватљиве на основу ИПА, привремено ради на територији Републике Србије и оствари приход по основу радног ангажовања као стручњак укључен у послове извршавања уговора који су финансирани из ИПА фондова Европске комисије ради реализације пројеката „Омогућавање интермодалног транспорта у Србији (Facilitating Intermodal Transport in Serbia), EuropeAid/128324/C/SER/RS“ и „Надзор над пројектовањем и радом на пословима реконструкције Жежељевог моста у Новом Саду (Supervision of the Design & Build Reconstruction Works Zezelj Bridge in Novi Sad), EuropeAid/128446/C/SER/RS“ и који сагласно наведеној одредби члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА извршава уговоре које финансира Заједница, тако остварени приход не

подлеже обавези плаћања пореза на доходак грађана у Републици Србији.

Имајући у виду да се одредба члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА односи искључиво на физичка лица из држава чланица Европске уније или из других држава прихватљивих на основу ИПА, која извршавају уговоре које финансира Заједница, сходно томе приходи које физичка лица – држављани Републике Србије остваре по основу радног ангажовања на наведеном пројекту подлежу обавези плаћања пореза на доходак грађана сагласно одредбама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06– исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11).

7. Висина нормираних трошкова код опорезивања прихода који оствари физичко лице – резидент Републике Србије по основу научно-истраживачког рада на испитивању лека, на основу уговора закљученог са правним лицем из Швајцарске

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-745/2011-04 од 14.9.2011. год)

Према наводима из захтева, физичко лице – резидент Републике Србије, на основу уговора закљученог са правним лицем из Швајцарске, ангажовано је као научни истраживач у оквиру студије која обухвата клиничко испитивање лека код болесника са унапредованим карциномом бубрежних ћелија. Даље се наводи да ће се истраживање обављати на територији Републике Србије и да је уговором прецизирано да спонзор истраживања има ексклузивно право власништва над свим открићима, изумима, резултатима, студијским подацима, као и свим правима на интелектуалној својини.

Опорезивање прихода физичких лица у Републици Србији уређено је Законом о порезу на доходак грађана („Сл. гласник

РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09,44/09,18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон).

Порез на доходак грађана плаћају физичка лица на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети од опорезивања, односно који су ослобођени од плаћања пореза тим законом, сагласно одредбама чл. 1. и 2. Закона.

Обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице – резидент Републике Србије за приход остварен на територији Републике и у другој држави, као и нерезидент Републике за доходак остварен на територији Републике, сагласно одредбама чл. 7. и 8. Закона.

Према одредби члана 7. став 2. Закона, резидент Републике, у смислу тог закона, јесте физичко лице које:

1) на територији Републике има пребивалиште или центар пословних и животних интереса, или

2) на територији Републике, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

Приходи које својим радом остваре физичка лица као научни истраживачи ангажовани на научно-истраживачком пројекту, са аспекта пореза на доходак грађана предмет су опорезивања порезом на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, сагласно одредбама чл. 52. до 60. Закона.

На приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине порез се плаћа по стопи од 20%, која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за прописане нормиране трошкове који се за научна и стручна дела признају у висини од 43% од бруто прихода.

Обвезник пореза на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине је физичко лице које као аутор, носилац сродних права, односно власник права индустријске

својине остварује накнаду по основу ауторског и сродног права, односно права индустријске својине (члан 54. став 1. Закона).

Обвезник који остварује зараде и друге приходе у или из друге државе, сагласно члану 107. Закона, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама Закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку. Обвезник је дужан да достави пореску пријаву на Обрасцу ПП ОПО – Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима на зараду/другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника, пореском органу надлежном према месту пребивалишта, односно боравишта најкасније у року од 30 дана од дана када је примио зараду или други приход, сагласно члану 107. Закона.

У погледу обавезе обрачунавања и плаћања доприноса, сагласно члану 12. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09 и 52/11), кад осигураник остварује приходе по више различитих основа (радни однос, самостална делатност, уговори и др), допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање обрачунава се и плаћа по свим тим основима, до износа највише годишње основице доприноса, у складу са тим законом.

8. Порески третман накнаде трошкова „здравствене рекреације“ коју послодавац плаћа за запослене

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-38/2011-04 од 12.9.2011. год)

Према наводима из захтева, колективним уговором предвиђена је обавеза послодавца да обезбеди рекреацију и

рехабилитацију запосленима у циљу смањивања повреда на раду, професионалних обољења и обољења у вези са радом. Право на здравствену рехабилитацију и рекреацију могу да остваре како запослени који имају закључен уговор о раду на неодређено време, тако и запослени који раде на одређено време. Даље се наводи да право на здравствену рехабилитацију имају запослени који испуне критеријуме сагласно општем акту послодавца којим је уређена та материја. Такође, наводи се да нису предвиђени критеријуми које запослени мора да испуни да би остварио право на здравствену рекреацију, као и то да послодавац сноси трошкове здравствене рекреације у износу од 60% од укупне цене по запосленом, а запослени сноси трошак до пуног износа цене рекреације (тј. 40% од укупне цене).

Одредбом члана 13. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се под зарадом сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог. Зарадом се сматрају и примања у облику бонова, новчаних потврда, акција, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, или робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем, сагласно члану 14. Закона.

Према члану 18. став 1. тачка 5) Закона прописано је пореско ослобођење за примања запосленог по основу солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице – до 28.949 динара (неопорезиви износ је у примени од 1. фебруара 2011. године).

Према одредби члана 10. Правилника о остваривању права на пореска изузимања за примања по основу помоћи због уништења или оштећења имовине, организоване социјалне и

хуманитарне помоћи, стипендија и кредита ученика и студената, хранарина спортиста аматера и права на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести („Сл. гласник РС“, бр. 31/01 и 5/05, у даљем тексту: Правилник), пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести, коју исплаћује послодавац за запосленог или члана његове породице, може се остварити:

1) за случај болести – ако на основу медицинске документације, издате од стране референтне здравствене установе, односно лекарске комисије или од изабраног лекара и лекара одговарајуће специјалности, коју је дужан да поднесе запослени за себе или за члана његове породице, неспорно произлази:

(1) да се ради о болести која изискује веће трошкове у поступку дијагностицирања (снимање скенером, магнетна резонанца, лекарски прегледи и др), односно веће трошкове лечења (оперативни захвати, лекови и др) или санирања, односно одржавања здравственог стања и радне способности (ортопедска и друга помагала и др);

(2) да је у поступку излечења, односно санирања болести (постоперативни период код ортопедских, срчаних и других операција, санирање других здравствених обољења, инвалидност и др) неопходна медицинска рехабилитација у амбулантно-поликлиничкој или стационарној установи, која се не може обезбедити, односно финансирати из средстава обавезног здравственог осигурања;

2) за случај здравствене рехабилитације – упућивањем запослених, изложених посебним здравственим ризицима на раду, хронично преморених и физички исцрпљених, на здравствено-превентивни одмор и на рану рехабилитацију, у циљу заштите здравља и спречавања професионалних обољења, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту и заштиту на раду;

3) за случај инвалидности – ако инвалидност (губитак или трајно смањење способности за рад), која је утврђена од стране надлежног органа решењем о инвалидности, захтева повећане трошкове у функцији одржавања здравствених, професионалних и радних способности.

Одредбом члана 11. став 1. Правилника прописано је да се исплата солидарне помоћи за случај болести, уз прописано пореско ослобођење, може вршити ако је основ за давање такве помоћи садржан у колективном уговору, односно другом општем акту послодавца и ако је о давању помоћи донета одлука надлежног органа послодавца.

- То значи да се право на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице, коју исплаћује послодавац за запосленог или члана његове породице, може остварити уколико су испуњени услови из члана 10. Правилника и ако је основ за давање такве помоћи садржан у колективном уговору, односно другом општем акту послодавца и да је о давању помоћи донета одлука надлежног органа послодавца.

- Имајући у виду наведене одредбе закона, као и наводе из захтева да је колективним уговором предвиђена обавеза послодавца да обезбеди и „здравствену рекреацију“ запосленима у циљу смањивања (превенције) повреда на раду, професионалних обољења и обољења у вези са радом, с тим да нису предвиђени посебни критеријуми у погледу услова да би се остварило право на, како је наведено, „здравствену рекреацију“, као и то да послодавац сноси на терет својих средстава трошкове рекреације у износу од 60% од укупне цене по запосленом, а запослени сноси трошак до пуног износа цене рекреације (тј. 40% од укупне цене), Министарство финансија сматра да давање послодавца по

предметном основу, у случају када нису испуњени услови сагласно члану 10. Правилника, има порески третман личних примања запосленог и да подлеже опорезивању порезом на доходак грађана на зараде, сагласно одредбама чл. 13. и 14. Закона.

9. Захтев за ослобађање од плаћања пореза за домаћинства која су претрпела штету од поплава у месецу мају 2011. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-780/2011-04 од 5.9.2011. год)

Са аспекта Закона о порезу на доходак грађана

Опорезивање прихода које физичка лица остваре по основу обављања делатности пољопривреде и шумарства уређено је одредбама чл. 22. до 30. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон).

Обвезник пореза на приходе од пољопривреде и шумарства, према одредби члана 25. став 1. Закона, је физичко лице које је као власник, ималац права коришћења или плодуживалац земљишта уписано у катастру земљишта, према стању на дан 31. децембра године која претходи години за коју се утврђује порез.

Ако је обвезник из става 1. овог члана издао земљиште у дугорочни закуп, обвезником пореза на приходе од пољопривреде и шумарства се сматра купац, почев од дана почетка закупа, ако уз сагласност куподавца достави пријаву надлежном пореском органу у року од 15 дана од дана закључења уговора о закупу (члан 25. став 2. Закона).

Министарство финансија указује да је одредбом члана 18. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 18/10) прописано да се за 2011. годину не

утврђује и не плаћа порез на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход. Поред тога, одредбом члана 12. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 50/11) прописано је и да се за 2012. годину не утврђује и не плаћа порез на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход.

Сагласно наведеним законским одредбама, за 2011. годину, као и за 2012. годину, не утврђује се и не плаћа порез на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход.

Иначе, Министарство финансија напомиње да се порез на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход, сагласно Закону, не утврђује и не плаћа од 2004. године.

Са аспектиа Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање

У погледу доприноса за обавезно социјално осигурање, одредбом члана 6. тачка 22) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09 и 52/11, у даљем тексту: Закон о доприносима), прописано је да пољопривредник, односно земљорадник је осигураник који обавља пољопривредну делатност. Сагласно одредби члана 7. став 1. тачка 8) и одредби члана 8. став 1. тачка 8) тог закона, пољопривредник, односно земљорадник обвезник је доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање.

Основица доприноса за пољопривреднике, односно земљораднике, сагласно одредби члана 27. Закона о доприносима, је приход од пољопривредне делатности на који се плаћа порез у складу са законом који уређује порез на доходак грађана, с тим да, ако се, у складу са законом који уређује порез на доходак грађана, за одређени период не утврђује и не плаћа порез на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски

приход, основица доприноса за тај период је најнижа месечна основица доприноса из члана 38. тог закона.

Одредбом члана 64. Закона о доприносима прописано је да обвезници доприноса не могу бити ослобођени обавезе обрачунавања и плаћања доприноса.

Дакле, Законом о доприносима није прописано ослобођење од плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, па сходно томе нема законског основа за ослобођење од обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, конкретно доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање пољопривредника, односно земљорадника, у случају смањења прихода од пољопривредне делатности по основу претрпљене штете услед елементарних непогода.

10. Порески третман примања физичких лица која нису запослена код исплатиоца прихода по основу накнаде трошкова службених путовања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-56/2011-04 од 30.8.2011. год)

Како се наводи у допису, фармацеутске компаније, односно привредна друштва која се баве производњом или прометом фармацеутских производа, врше накнаду трошкова превоза и смештаја лекарима и фармацеутима за учешће на конгресима. Поред тога, наводи се да лекари и фармацеути нису у радном односу код исплатиоца прихода.

Одредбом чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10 и 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да физичка лица плаћају порез на доходак грађана на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети Законом.

Према одредби члана 85. став 1. тачка 13) Закона, осталим приходима се, у смислу тог закона, сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито накнаде трошкова и други расходи лицима која нису запослена код исплатиоца. Порез на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, на основицу коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (члан 85. став 3. и члан 86. Закона).

Изузетно од наведене тачке 13) става 1. тог члана Закона, порез на друге приходе, сагласно одредби члана 85. став 4. тачка 4) Закона, не плаћа се на документоване накнаде трошкова по основу службених путовања највише до износа тих трошкова који су изузети од плаћања пореза на зараде за запослене по члану 18. тач. 2) до 4) Закона, ако се исплата врши физичким лицима која нису запослена код исплатиоца, и то, ако та лица добровољно, односно по позиву сарађују у хуманитарне, здравствене, васпитно-образовне, културне, спортске, научно-истраживачке, верске и друге сврхе, односно сарађују у синдикалним организацијама, привредним коморама, политичким странкама, савезима и удружењима, невладиним и другим недобитним организацијама, при чему не остварују било коју другу накнаду по основу те сарадње.

Имајући у виду поменуте законске одредбе као и наводе из дописа, у случају када правно лице – фармацеутска компанија која се бави производњом или прометом фармацеутских производа, на основу веродостојне документације врши накнаду трошкова смештаја и превоза за учешће на конгресима, физичким лицима – лекарима и фармацеутима, који нису у радном односу код исплатиоца прихода (фармацеутска компанија), не плаћа се порез на доходак грађана на друге приходе на накнаду трошкова до висине прописаног неопорезивог износа из члана 18. став 1. тач. 2) до 4) Закона, под условом да та лица не остварују било коју другу накнаду по основу предметне сарадње. Уколико се накнада

наведених трошкова врши у износу који је виши од Законом прописаног неопорезивог износа, опорезивању порезом на доходак грађана, сагласно одредби чл. 85. и 86. Закона, подлеже део примања изнад неопорезивог износа.

У случају када физичка лица (доктори и фармацеути) која нису у радном односу код исплатиоца прихода, у конкретном случају код правног лица – фармацеутске компаније, по основу сарадње у наведене сврхе остварују и одређена примања (накнаду) од исплатиоца прихода, таква накнада има карактер других прихода физичких лица и подлеже плаћању пореза на доходак грађана сагласно одредби члана 85. Закона, као и припадајућих доприноса за обавезно социјално осигурање.

Такође, Министарство финансија напомиње да, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода које оствари физичко лице, према члану 9. ст. 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 53/10).

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли јединица локалне самоуправе може извршити одлагање плаћања пореза и споредних пореских давања?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 33-00-48/2011-04 од 16.9.2011. год.)

Одредбама члана 73. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон и 53/10, у даљем тексту: ЗППА) прописано је да Пореска управа може, на писмени и образложени захтев пореског обвезника, у целости или делимично, одложити плаћање пореског дуга, под условом да плаћање пореског дуга на дан доспелости:

1) за пореског обвезника представља непримерено велико оптерећење;

2) наноси битну економску штету пореском обвезнику.
Услове из става 1. тог члана ближе уређује Влада.

О одлагању плаћања пореског дуга, по испуњењу услова из ст. 1. и 2. овог члана, одлучује:

1) министар или лице које он овласти – на основу писменог предлога руководиоца организационе јединице Пореске управе

према главном месту пословања, односно месту пребивалишта пореског обвезника – осим за изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе;

2) градоначелник, односно председник општине, односно лице које он овласти, јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи чија наплата се одлаже у складу са овим законом.

Одлуком из става 3. овог члана може се одобрити једнократно одлагање или плаћање пореског дуга на рате, али најдуже до 12 месеци.

Одлука из става 3. овог члана мора да садржи образложене разлоге због којих се одлагање одобрава.

Одлагање плаћања пореског дуга из ст. 1. до 3. овог члана врши се потписивањем споразума између Пореске управе и пореског обвезника, односно решењем Пореске управе.

Изузетно, ако подносилац захтева за одлагање плаћања пореског дуга, који не испуњава услове из ст. 1. и 2. овог члана, као средство обезбеђења наплате понуди меницу авалирану од стране пословне банке, на износ који не може бити мањи од висине пореског дуга чије се плаћање одлаже, лице из става 3. овог члана може одлучити да се пореском обвезнику одобри одлагање плаћања пореског дуга на начин из става 4. овог члана.

На основу овлашћења из члана 73. став 2. ЗПППА, Влада је донела Уредбу о ближим условима за одлагање плаћања пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 53/03, 61/04, 71/05, у даљем тексту: Уредба). Према члану 2. Уредбе, плаћање дуга Пореска управа може да одложи пореском обвезнику (у даљем тексту: обвезник) ако дуг износи најмање, и то за:

1) физичко лице – 10% од опорезивих прихода у години која претходи години у којој је поднет захтев за одлагање;

2) предузетника и мало правно лице – 5% од укупног годишњег прихода исказаног у последњем финансијском извештају, односно годишњег паушалног прихода;

3) средња и велика правна лица – 5% од обртних средстава исказаних у последњем финансијском извештају.

Захтев за одлагање плаћања дуга обвезник подноси надлежној организационој јединици Пореске управе. Уз захтев за одлагање плаћања дуга обвезник подноси доказе о испуњености услова из члана 2. ове Уредбе, као и инструменте обезбеђења наплате дуга прописане чланом 74. Закона (члан 3. Уредбе).

Имајући у виду наведене законске одредбе, Министарство финансија сматра да сходном применом ЗПППА и Уредбе јединица локалне самоуправе може извршити одлагање плаћања пореза и споредних пореских давања које она на основу закона наплаћује, а на које се примењује ЗПППА. То, између осталог, значи да се захтев за одлагање, са доказима о испуњењу прописаних услова, подноси јединици локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи чија наплата се одлаже у складу са ЗПППА, као и да о одлагању плаћања пореског дуга, по испуњењу услова из члана 73. ст. 1. и 2. ЗПППА, одлучује градоначелник, односно председник општине, односно лице које он овласти, те јединице локалне самоуправе.

2. Средства обезбеђења пореског потраживања у принудној наплати пореза

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-27/2011-04 од 15.9.2011. год.)

Према одредби члана 86. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон и 53/10, у даљем тексту: ЗПППА), ради обезбеђења пореског потраживања у принудној наплати пореза на стварима, односно имовинским правима пореског обвезника, установљава се законско заложно право у корист пореског повериоца. У смислу овог закона, порески поверилац је Република Србија. Залога траје до намирења пореског дуга или поништења пореског решења.

Одредбом члана 87. ст. 1. до 3. ЗПППА прописано је да ради обезбеђења пореског потраживања у принудној наплати, надлежна организациона јединица Пореске управе спроводи поступак установљавања заложног права у корист Републике, доношењем решења којим налаже:

- 1) попис покретних ствари;
- 2) попис непокретности;
- 3) забрану преноса новчаних средстава преко рачуна пореског обвезника отвореног код банке, осим у сврху измирења пореских обавеза, и упис забране у регистар блокираних рачуна који води надлежна организација;
- 4) забрану дужницима пореског обвезника да пореском обвезнику плате готовинске дугове и упис забране у одговарајући регистар;
- 5) забрану дужницима пореског обвезника да испуне друге обавезе према њему и упис забране у регистар покретних ствари.

Решење из члана 87. став 1. ЗПППА доставља се пореском обвезнику и одговарајућим регистрима, дужницима пореског обвезника, односно банци. По извршеном попису покретних ствари или непокретности, Пореска управа решењем налаже одговарајућем органу да изврши упис заложног права у регистар покретних ствари, односно непокретности.

При попису непокретности у поступку установљавања залогe на непокретним стварима, одредбом члана 90. став 1. ЗПППА, прописано је да Пореска управа прибавља, по службеној дужности, доказ о непокретностима које су својина пореског обвезника, од органа надлежног за вођење регистра непокретности.

Сагласно наведеним одредбама ЗПППА, порески обвезник, као средство обезбеђења ради наплате пореског потраживања у принудној наплати пореза, не може пружити хипотеку која је у његову корист установљена на непокретности трећег лица.

Такође, имајући у виду сврху и смисао установљавања хипотеке као заложног права на непокретности (тј. обезбеђење да порески дуг, ако на други начин не буде измирен, може бити наплаћен продајом те непокретности), као и да купац непокретности у поступку њене принудне продаје не би могао стећи право својине ако то право није имао порески обвезник (који је заложно непокретност ради обезбеђења наплате пореског потраживања), Министарство финансија је мишљења да Пореска управа хипотеку – залогу, као средство обезбеђења наплате пореског потраживања од пореског обвезника у принудној наплати пореза, може установити само на непокретности која је у својини пореског обвезника.

Надлежни порески орган у сваком конкретном случају одређује једно или више средстава обезбеђења принудне наплате, у складу са ЗПППА, водећи рачуна о економичности поступка и сврси због које се оно даје.

3. Престанак пореске обавезе

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-00700/2011-04 од 14.9.2011. год.)

Одредбом члана 23. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон и 53/10, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да пореска обавеза престаје:

- 1) наплатом пореза (плаћањем, компензацијом или давањем уместо плаћања, у складу са законом);
- 2) застарелошћу пореза;
- 3) отписом пореза;
- 4) на други законом прописани начин.

Сагласно наведеном, пореска обавеза може престати не само наплатом пореза, застарелошћу или отписом, већ и на други законом прописани начин.

Престанак пореске обавезе на други законом прописани начин подразумева престанак пореске обавезе и у случајевима који нису побројани у члану 23. тач. 1) до 3) ЗПППА, а који су законом (ЗПППА или другим законом) уређени као престанак пореске обавезе – на пример, случај смрти физичког лица – пореског обвезника које није имало наследника, или се ниједан од наследника није прихватио наследства.

4. Да ли има основа да се отпише камата обрачуната због доцње у плаћању пореза на пренос апсолутних права, због грешке учињене од стране службеника запосленог код носиоца платног промета који је уплатио извршио на погрешан рачун (рачун пореза на имовину)?

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 412-04-00027/2011-04 од 12.9.2011. год.)

Одредбом члана 2. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06, 61/07, 20/09, 72/09 и 53/10, у даљем тексту. ЗПППА) прописано је да се тај закон примењује на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез).

Испуњење пореске обавезе састоји се у плаћању, о доспелости, дугованог износа пореза (члан 19. став 1. ЗПППА).

Према одредби члана 23. ЗПППА, пореска обавеза престаје:

1) наплатом пореза (плаћањем, компензацијом или давањем уместо плаћања, у складу са законом);

- 2) застарелошћу пореза;
- 3) отписом пореза;
- 4) на други законом прописани начин.

Наплата пореза врши се, по правилу, плаћањем новчаног износа о доспелости пореза на прописане уплатне рачуне јавних прихода, у роковима прописаним законом (члан 67. став 1. ЗПППА).

Према одредби члана 68. став 1. тач. 1) и 3) ЗПППА, дан плаћања пореза је дан када је:

– дуговани износ пореза и споредних пореских давања пореског дужника пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода;

– дуговани износ уплаћен на пореској благајни,

Према одредбама члана 75. став 2. ЗПППА, на дуговани порез и споредна пореска давања камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости.

Одредбом члана 40. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10 и 24/11) прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења.

Према члану 30. став 1. тачка 3) Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02 и 5/03 и „Сл. гласник РС“, бр. 43/04 ... 31/11, у даљем тексту: Закон о платном промету), када је плаћање извршено неком другом примаоцу, а не оном који је назначен у налогу за плаћање налогодавца, сматра се да трансфер одобрења није извршен.

Према томе, када је порески обвезник дао носиоцу платног промета налог да са његовог рачуна пренесе на прописани уплатни рачун јавних прихода одређени износ новца ради плаћања пореза, даном плаћања тог пореза сматра се дан када је дуговани износ пореза и споредних пореских давања пореског дужника пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода (а не дан када је дат налог носиоцу платног промета).

Сходно томе, независно од дана када је порески обвезник дао носиоцу платног промета налог да са његовог рачуна пренесе на прописани уплатни рачун јавних прихода одређени износ новца ради плаћања пореза на пренос апсолутних права и разлога због којих носилац платног промета то плаћање није извршио у складу са налогом, почев од 16-ог дана од дана достављања решења пореском обвезнику којим му је утврђен порез на пренос апсолутних права до дана престанка пореске обавезе по том основу, односно до дана плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са ЗПППА, обвезнику се обрачунава и наплаћује камата.

Дакле, нема основа да се отпише камата обрачуната због доцње у плаћању пореза на пренос апсолутних права, због грешке учињене од стране службеника запосленог код носиоца платног промета, који је вршио обраду налога за уплату тог пореза, учињене тако што је уплата извршена на рачун пореза на имовину.

5. Да ли се на неизмирени порески дуг ортачког друштва у ликвидацији обрачунава камата и након пријаве потраживања у ликвидационом поступку, као и да ли се на предметни порески дуг после окончања поступка ликвидације и брисања ортачког друштва из регистра привредних субјеката камата обрачунава ортацима ортачког друштва?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-725/2011-04 од 1.9.2011. год.)

Према одредби члана 19. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон и 53/10, у даљем тексту: ЗПППА), испуњење пореске обавезе састоји се у плаћању, о доспелости, дугованог износа пореза. Пореску обавезу испуњава

непосредно порески обвезник, осим у случају када је овим законом или другим пореским законом прописано да је друго лице одговорно за испуњење пореске обавезе пореског обвезника.

Одредбом члана 20. ст. 1. и 3. ЗПППА прописано је да пореску обавезу правног лица у ликвидацији испуњава ликвидациони управник из новчаних средстава правног лица, укључујући приходе од продаје имовине. Ако правно лице у ликвидацији нема довољно новчаних средстава да испуни пореску обавезу у целости, укључујући и приходе од продаје имовине, преостали порески дуг платиће оснивачи, односно чланови правног лица, ако су, у складу са законом, статутом или оснивачким актом правног лица солидарно одговорни за обавезе правног лица.

Одредбом члана 75. ст. 1. до 3. ЗПППА прописано је да се на износе мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи централне банке увећаној за десет процентних поена, применом комфорне методе обрачуна. На дуговани порез и споредна пореска давања камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости. Ако се у току контроле утврди разлика пореске обавезе, камата се обрачунава од дана када је пореску обавезу порески дужник био дужан да плати.

Према одредби члана 53. став 3. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 125/04 и 36/11–др. закон, у даљем тексту: Закон о привредним друштвима), ортаци ортачког друштва одговорни су солидарно за све обавезе друштва целокупном својом имовином, ако са повериоцем није друкчије уговорено.

Одредбом члана 364. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да ортаци ортачког друштва и комплементари командитног друштва за евентуално неизмирене обавезе ових друштава у ликвидационом поступку одговарају после окончања тог поступка и брисања друштва из регистра солидарно.

Према томе, на дуговани порез и споредна пореска давања камата се обрачунава у складу са законом, почев од наредног дана од дана доспелости пореске обавезе до њеног намирења у целости, па и у случају када је над пореским обвезником покренут поступак ликвидације и потраживање по основу пореза и споредних пореских давања пријављено у том поступку.

Ако привредно друштво, чија је правна форма ортачко друштво, није измирило свој дуг по основу пореза и споредних пореских давања, а окончан је поступак ликвидације и извршено његово брисање из регистра привредних субјеката, па, сходно ЗПППА и Закону о привредним друштвима, за измирење обавезе по основу пореза и споредних пореских давања солидарно одговарају ортаци ортачког друштва, због доцње у плаћању тих обавеза камата се обрачунава до њиховог измирења.

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Да ли је оснивач привредног друштва који није засновао радни однос у привредном друштву чији је оснивач, а није уписан у регистар привредних субјеката као лице овлашћено за представљање и заступање привредног друштва, не остварује накнаду за радно ангажовање и не обавља никакве активности у привредном друштву, у обавези да плаћа допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 023-00-255/2011-04 од 20.9.2011. год)

Према одредби члана 6. став 1. тачка 15) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09 и 52/11, у даљем тексту: Закон), као системског закона који уређује доприносе за обавезно социјално осигурање, оснивач, односно члан привредног друштва је осигураник – физичко лице које ради у привредном друштву чији је оснивач односно члан, без обзира да ли је са привредним друштвом засновало радни однос. Под радом се, поред радног односа, подразумева и представљање и заступање привредног друштва на основу уписа у регистар надлежног суда, као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава.

Како се за давање одговора у погледу постојања обавезе плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, у предметном случају, као претходно поставило

питање да ли је то лице осигураник на пензијско и инвалидско осигурање, по мишљењу Министарства рада и социјалне политике, број 414-00-00006/2008-04 од 15. маја 2008. године, осигураници самосталних делатности, према одредби члана 12. став 1. тачка 2) Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Сл. гласник РС“, бр. 34/03 ... и 101/10), су лица која су оснивачи, односно чланови привредних друштава у складу са законом „који у њима раде, без обзира да ли су у радном односу у привредном друштву чији су оснивач, односно члан. Радом се сматра представљање и заступање привредног друштва од стране њиховог оснивача, односно чланова на основу уписа у регистар надлежног суда, као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава.“

Сагласно томе „оснивач привредног друштва који у њему не ради у смислу одредаба члана 12. став 1. тач. 2) и 3) Закона о пензијском и инвалидском осигурању, нема својство осигураника самосталних делатности у смислу наведене одредбе Закона, при чему се подразумева да у привредном друштву постоји лице које је у радном односу или се бави пословима заступања тог привредног друштва, односно овлашћено је за пословођење.“

Дакле, имајући у виду наведену одредбу Закона и мишљење Министарства рада и социјалне политике, оснивач привредног друштва који у њему не ради (под радом се сматра представљање и заступање привредног друштва од стране његових оснивача, односно чланова на основу уписа у регистар надлежног суда, као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава) у смислу одредбе члана 12. став 1. тачка 2) Закона о пензијском и инвалидском осигурању и не остварује накнаду (уговорену накнаду) у смислу тачке 3) тог члана закона, као и који нема својство осигураника самосталних делатности у смислу наведених одредаба тог закона, при чему се подразумева да у привредном друштву постоји лице које је у радном односу или се бави пословима заступања тог привредног друштва, односно овлашћено је за пословођење, Министарство финансија сматра да у том случају оснивач није обвезник плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање.

Министарство финансија напомиње да Пореска управа, сагласно начелу фактицитета, у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода, према члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 53/10).

ТАКСЕ

1. Да ли се плаћа републичка административна такса за подношење захтева Републичком геодетском заводу за упис права коришћења на непокретности на основу решења о експропријацији, ради изградње инфраструктурног објекта „Коридор 10“, као објекта у општој употреби, на Републику Србију, као власника, чији корисници су ЈП „Путеви Србије“ или „Коридори Србије“ д.о.о. Београд?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00037/2011-04 од 1.9.2011. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Обвезник таксе (у даљем тексту: обвезник) јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према томе, републичка административна такса се плаћа за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописна је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 210 динара.

У Тарифном броју 218. Одељка А Тарифе републичких административних такси прописана је такса за решење по захтеву за упис промена у катастарском оперативном по исправама, без увиђаја на лицу места у износу од 370 динара, односно такса за решење по захтеву за упис промена у катастарском оперативном за које је потребно извршити увиђај на лицу места у износу од 560 динара.

Према одредби члана 18. Закона, ослобађају се плаћања таксе:

- органи, организације и институције Републике Србије;
- органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- организације обавезног социјалног осигурања;
- установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;

- Цркве и верске заједнице, регистроване у складу са Законом о црквама и верским заједницама;
- Црвени крст Србије;
- дипломатско-конзуларна представништва стране државе, под условом узајамности.

Према одредби члана 8. став 1. Закона о експропријацији („Сл. гласник РС“, бр. 53/95, „Сл. лист СРЈ“, бр. 16/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 23/01 и 20/09), експропријација се може вршити за потребе Републике Србије, аутономне покрајине, града, града Београда, општине, јавних фондова, јавних предузећа, привредних друштава која су основана од стране јавних предузећа, као и за потребе привредних друштава са већинским државним капиталом основаних од стране Републике Србије, аутономне покрајине, града, града Београда, или општине, ако законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 9. Закона о експропријацији прописано је да експропријацијом непокретности корисник експропријације стиче право да ту непокретност користи за сврху ради које је експропријација извршена.

Према томе, а имајући у виду да ЈП „Путеви Србије“ односно „Коридори Србије“ д.о.о. Београд нису лица која су, према члану 18. Закона, ослобођена плаћања републичке административне таксе, нема законског основа да се та лица ослободе плаћања наведених такси (за захтев Републичком геодетском заводу за спровођење правоснажних решења о експропријацији непокретности којима се врши упис права својине на експроприсаним непокретностима у корист Републике Србије и истовремено права коришћења у корист ЈП „Путеви Србије“ односно „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, као корисника, као и за решење које се по том основу доноси).

2. Да ли се плаћа републичка административна такса за списе радње у поступку за заснивање радног односа у случају када је

лице које врши оверу докумената запослено, а тражи промену запослења?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00038/2011-04 од 19.8.2011. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом републичких административних такси. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на образцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према томе, републичка административна такса се плаћа за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Одредбом члана 19. став 1. тачка 11) Закона прописано је да се не плаћа такса за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу.

Према одредби члана 3. став 1. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености („Сл. гласник РС“, бр. 36/09 и 88/10), лице које тражи запослење, у смислу тог закона, јесте незапослени, запослени који тражи промену запослења и друго лице које тражи запослење.

Дакле, сходно одредби члана 19. став 1. тачка 11) Закона, републичка административна такса се не плаћа за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу, а имајући у виду да одредбом члана 19. став 1. тачка 11) Закона није искључена ни једна од категорија лица која траже запослење у складу са чланом 3. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености (незапослени, запослени који тражи промену запослења и друго лице које тражи запослење), Министарство финансија сматра да се за списе радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу републичка административна такса не плаћа било да се ти списи и радње врше на захтев лица које је незапослено, односно лица које је запослени који тражи промену запослења, односно другог лица које тражи запослење.

Према томе, у конкретном случају, Министарство финансија сматра да лице које врши оверу докумената код органа у поступку за заснивање радног односа, а које је запослено (дакле, у радном односу је), не плаћа републичку административну таксу за те списе и радње код органа, с обзиром да је одредбом члана 19. став 1. тачка 11) Закона прописано да се такса не плаћа за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу.

У решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. Закона).

3. Да ли постоји могућност ослобођења од плаћања републичких административних такси приликом издавања виза за стране држављане који ће боравити у Републици Србији у оквиру

Министарског састанка несврстаних земаља поводом 50-те годишњице Београдске конференције несврстаних земаља у Београду, који ће се одржати 5. и 6. септембра 2011. године, и то у случају када се тим лицима која поднесу захтев за издавање визе код ДКП Републике Србије издаје виза из куртоазије, као и лицима која поднесу захтев за издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу Републике Србије јер нису имала прилику да прибаве визу преко ДКП Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00035/2011-04 од 3.8.2011. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији. У Одељку Б Тарифе прописане су конзуларне таксе.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према томе, републичка административна такса се плаћа за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Према одредби члана 19. став 1. тач. 13) и 16) Закона, не плаћа се такса за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором, као ни за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе посебно прописано Тарифом.

Одредбом члана 19. став 2. тачка 2) Закона прописано је да се у поступку код ДКП такса не плаћа ни за визе из куртоазије, односно за визе које се издају на стране дипломатске пасоше, службене пасоше и пасоше које издају међународне организације које признаје Република Србија, под условом узајамности.

Према одредби члана 21. Закона, страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страном лице држављанин.

Тарифним бројем 37. став 1. тачка 5) у Одељку А Тарифе прописано је да се републичка административна такса плаћа за издавање путне исправе, путног листа, односно виза за стране држављане и за лица без држављанства, и то за, између осталог, издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу, за један улазак, са роком важења до 15 дана у износу од 11.720 динара.

У ставу 5. Напомене уз тај тарифни број прописано је, између осталог, да таксе из става 1. тач. 4), 5) и 6) из тог тарифног броја не плаћају страни држављани који организовано долазе у Републику Србију, као учесници на такмичењима, односно скуповима међународног карактера, односно лица у непосредној вези са учешћем учесника.

Тарифним бројем 9. став 2. тачка 3) у Одељку Б Тарифе – Конзуларне таксе, прописана је такса за путне исправе, односно за визе страним држављанима, и то, између осталог, за визу типа А–Ц. У ставу 5. Напомене уз тај тарифни број прописано је, између

осталог, да се у случају нереципрочног поступања друге државе према држављанима Републике Србије, у погледу износа таксе за визу, такса за одговарајућу визу из тог тарифног броја која се издаје држављанима те државе плаћа у износу који та држава наплаћује за одговарајућу визу држављанима Републике Србије, а најмање у износу таксе за одговарајућу визу прописаном тим тарифним бројем.

Према томе, страни држављанин који учествује у Републици Србији у оквиру Министарског састанка несврстаних земаља поводом 50-те годишњице Београдске конференције несврстаних земаља у Београду, који ће се одржати 5. и 6. септембра 2011. године и који поднесе захтев код ДКП Републике Србије да му се изда виза за боравак у Републици Србији, плаћа таксу из Тарифног броја 9. став 2. тачка 3) у Одељку Б Тарифе – Конзуларне таксе, осим у случају да му ДКП Републике Србије издаје визу из куртоазије, с обзиром да се у поступку код ДКП такса не плаћа за визе из куртоазије, односно за визе које се издају на стране дипломатске пасоше, службене пасоше и пасоше које издају међународне организације које признаје Република Србија (у складу са чланом 19. став 2. тачка 2) Закона), односно под условом узајамности (члан 21. Закона).

Такође, страни држављанин који учествује у Републици Србији у оквиру Министарског састанка несврстаних земаља поводом 50-те годишњице Београдске конференције несврстаних земаља у Београду, који ће се одржати 5. и 6. септембра 2011. године и који поднесе захтев за издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу Републике Србије, јер није имао прилику да прибави визу преко ДКП Републике Србије, не плаћа таксу за издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу Републике Србије, имајући у виду да је ставом 5. Напомене уз Тарифни број 37. прописано, између осталог, да таксу за издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу, за један улазак, са роком важења до 15 дана не плаћају страни држављани који организовано долазе у Републику Србију, као

учесници на скуповима међународног карактера, односно лица у непосредној вези са учешћем учесника.

У решењу, исправи, документу или писменом, које се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

4. Да ли се може омогућити да одређена група људи која има пребивалиште у општини Ковин и рођена је на територији те општине буде ослобођена плаћања републичких административних такси приликом подношења захтева за издавање извода из матичне књиге рођених и уверења о држављанству у сврху добијања личне карте, због тешке материјалне ситуације тих лица?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00031/2011-04 од 1.8.2011. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 50/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Одредбом члана 3. став 1. Закона прописано је да обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према томе, републичка административна такса се плаћа за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Одредбама чл. 18. и 19. Закона прописано је која су лица ослобођена од плаћања такси, односно списи и радње за које се републичка административна такса не плаћа.

Одредбом члана 19. тачка б) Закона прописано је да се не плаћа такса за списе и радње за остваривање права из обавезног социјалног осигурања, социјалне заштите, борачко-инвалидске заштите и заштите цивилних инвалида рата, односно права у складу са прописима којима се уређује финансијска подршка породици са децом.

Тарифним бројем 1. из Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 210 динара.

Тарифним бројем 220. став 1. из Одељка А Тарифе прописана је такса за уверење из матичних књига, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 320 динара.

Напоменом уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из тог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане овим тарифним бројем.

Тарифним бројем 221. из Одељка А Тарифе прописана је такса за изводе из матичних књига, и то: на домаћем обрасцу у

износу од 100 динара и намењених иностранству у износу од 280 динара.

Напоменом уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из тог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане тим тарифним бројем.

Према томе, у конкретном случају, када одређена група људи која има пребивалиште у општини Ковин и рођена је на територији те општине, па лице (у оквиру пројекта Социјална инклузија: регионална подршка маргинализованим заједницама који је финансиран од стране UNHCR) поднесе захтев надлежном органу за издавање извода из матичне књиге рођених односно уверења о држављанству у сврху добијања личне карте, плаћа таксу за захтев за издавање извода из матичне књиге рођених, односно уверења о држављанству (Тарифни број 1. Одељак А Тарифе), као и таксу за извод из матичне књиге рођених (Тарифни број 221. Одељак А Тарифе), односно за уверење о држављанству (Тарифни број 220. став 1. Одељак А Тарифе).

Такође, Министарство финансија напомиње да одредбама Закона није прописано право на таксено ослобођење у случају тешке материјалне ситуације таксеног обвезника.

5. Које републичке административне таксе наплаћује Управа царина након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 50/11), који је ступио на снагу 16.7.2011. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-331/2011-04 од 19.7.2011. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 50/11, у

даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом републичких административних такси. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Министарство финансија напомиње да су Законом о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 50/11) који је ступио на снагу 16.7.2011. године, у Одељку А Тарифе, у глави IX Списи и радње у царинском поступку брисани Тарифни бр. 51, 52, 53, 54, 55. и 59, а за које се наплаћивала републичка административна такса.

Сходно томе, за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају се таксе по одредбама Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 50/11), осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење (чл. 18. и 19. Закона).

Министарство финансија напомиње да је Тарифним бројем 2. у Одељку А Тарифе прописана такса за захтев за давање тумачења, објашњења, односно мишљења о примени републичких прописа, физичком лицу у износу од 1.070 динара, односно такса за захтев за давање тумачења, објашњења, односно мишљења о примени републичких прописа правном лицу, односно предузетнику у износу од 10.000 динара. У Напомени уз тај тарифни број прописано је да се такса из овог тарифног броја не плаћа за накнадни поднесак којим обвезник захтева брже поступање по раније поднетом захтеву.

Тарифним бројем 6. у Одељку А Тарифе прописана је такса за жалбу органу, ако тим законом није друкчије прописано у износу од 320 динара.

Тарифним бројем 7. ст. 1. и 2. у Одељку А Тарифе прописана је такса за жалбу против решења о прекршају у износу од 960 динара, односно такса за жалбу против решења царинарнице донетом у управном поступку у износу од 1.180 динара.

Тарифним бројем 9. у Одељку А Тарифе прописана је такса за решење, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 370 динара, уз напомену да се не плаћа такса за решење које доноси надлежни орган ако је Законом прописано право на таксено ослобођење за тај спис и радњу.

Тарифним бројем 18. у Одељку А Тарифе прописана је такса за опомену којом се обвезник позива да плати таксу у износу од 180 динара.

Министарство финансија напомиње да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама Закона о републичким административним таксама, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

У решењу, исправи, документу или писменом који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. Закона).

6. Могућност ослобођења од плаћања републичких административних такси за списе и радње везане за извођења радова на Коридору X

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00027/2011-04 од 15.7.2011. год.)

Одредбом члана 19. став 1. тачка 13) Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 35/10, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа такса за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором.

Према томе, мишљење Министарства финансија је да републичку административну таксу не плаћа обвезник таксе, у конкретном случају лице које на основу Уговора број 1995/10 од 19.11.2010. године поднесе захтев надлежном органу да му се изврши одређени спис и радња, уколико је међународним уговором закљученим између Републике Србије и Републике Грчке предвиђено ослобођење од плаћања републичке административне таксе. У супротном, републичке административне таксе се плаћају.

7. Да ли интерно расељена лица са Косова и Метохије која живе у Црној Гори, ради добијања статуса странца са сталним настањем у Црној Гори, могу да буду ослобођена плаћања

републичких административних такси, на основу члана 19. став 1. тачка 13) Закона о републичким административним таксама, приликом подношења захтева за издавања личних докумената у дипломатско-конзуларним представништвима Републике Србије у Црној Гори?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00021/2011-04 од 12.7.2011. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 35/10, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према томе, републичка административна такса се плаћа за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе,

односно врше, ако Законом није друкчије прописано, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Одредбом члана 19. Закона прописани су списи и радње за које се републичка административна такса не плаћа.

Према одредби члана 19. став 1. тачка 13) Закона, не плаћа се такса за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором.

Тарифним бројем 1. из Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 210 динара.

Тарифним бројем 13. из Одељка А Тарифе прописана је такса за препис акта, односно списка, односно за оверу преписа, ако тим законом није друкчије прописано, по полутабаку оригинала у износу од 280 динара, као и такса за препис акта, односно списка које орган, на захтев странке, врши на страном језику, по полутабаку оригинала у износу од 280 динара.

У ставу 4. Напомене уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, у року од шест месеци од издавања оригинала, таксу из става 1. овог тарифног броја за оверу преписа, извода, односно уверења из матичних књига, плаћају у износу умањеном за 70% од одговарајуће таксе.

Тарифним бројем 220. из Одељка А Тарифе прописана је такса за уверење из матичних књига, ако тим законом није друкчије прописано у износу од 320 динара, као и такса за уверење из матичне књиге о слободном брачном стању у износу од 590 динара.

Напоменом уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима

доказују свој статус, таксу из тог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане овим тарифним бројем.

Тарифним бројем 221. из Одељка А Тарифе прописана је такса за изводе из матичних књига, и то: на домаћем обрасцу у износу од 100 динара и намењених иностранству у износу од 280 динара.

Напоменом уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из тог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане тим тарифним бројем.

Према одредбама Националне стратегије за решавање питања избеглица и интерно расељених лица за период од 2011. до 2014. године („Сл. гласник РС“, бр. 17/11), у глави IV Циљеви стратегије, Стратешки циљ 3. – 1) Документација и статусна питања, ст. 1. и 2. прописано је да интерно расељеним лицима која су због оружаних сукоба напустила своје домове на територији АП Косово и Метохија гарантована су сва права и слободе, као и свим грађанима Републике Србије.

У циљу олакшавања приступа интерно расељених лица свим њиховим правима, у протеклих десет година, самостално, као и уз помоћ међународних донатора, спровођене су значајне активности побољшања капацитета органа надлежних за издавање докумената. Интерно расељена лица од 2005. године имају могућност плаћања за 70% умањених републичких административних такси за прибављање извода из матичних књига, а Законом о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03, 61/05, 5/09 и 54/09) предвиђени су услови када такса не мора да се плати.

Према томе, када интерно расељено лице са Косова и Метохије које живи у Црној Гори, ради добијања статуса странца са сталним настањем у Црној Гори, поднесе захтев надлежном органу у Републици Србији (преко ДКП Републике Србије у Црној

Гори) за извршење списа и радњи ради прибављања личних докумената у циљу добијања статуса странца са сталним настањем у Црној Гори, плаћа републичку административну таксу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Министарство финансија напомиње да је ослобођење од плаћања републичких административних такси у складу са одредбом члана 19. став 1. тачка 13) Закона могуће реализовати на основу међународног споразума који садржи одредбе које уређују ослобођење од плаћања такси за те списе и радње.

8. Да ли учесници два међународна такмичења у стрелаштву у Београду могу да буду изузетно ослобођени плаћања таксе на унос оружја с обзиром да се ради о спортским пушкама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00030/2011-04 од 7.7.2011. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 35/10, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге

организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на образцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према томе, републичка административна такса се плаћа за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописна је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 210 динара.

Тарифним бројем 30. став 1. тачка 3) у Одељку А Тарифе прописана је такса за одобрење страном држављанину за држање и ношење оружја и муниције и то спортског оружја и муниције у Републици Србији у износу од 1.070 динара.

Сходно томе, Министарство финансија сматра да се приликом привременог уношења спортског оружја у Републику Србију лицима, страним држављанима, који учествују у спортском такмичењу, а долазе из иностранства (у конкретном случају, учесницима два велика међународна такмичења у стрелаштву на стрелиштима БГ Спортског центра Ковилово у Београду, под називом Европско првенство у свим дисциплинама од 31.7. до 14. 8. 2011. године и Светско првенство у дисциплинама летећих мета од 3.9. до 14. 9. 2011. године, чији је организатор

Organizing Committee ECH 2011, БГ Спортски центар Ковилово у Београду), наплаћује републичка административна такса, узимајући у обзир одредбе Закона о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 5/09) који је ступио на снагу 31. јануара 2009. године.

Министарство финансија напомиње да је одредбом члана 21. Закона прописано да страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страном лице држављанин.

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Порески третман прихода (капиталног добитка) који оствари правно лице, резидент Републике Србије, продајом удела у правном лицу, резиденту Холандије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-409/2011-04 од 27.9.2011. год.)

Одредбом члана 27. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 18/10, у даљем тексту: Закон) прописано је да се капиталним добитком сматра приход који обвезник оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду имовине наведене у овом ставу, између осталог и удела у капиталу правних лица и акција и осталих хартија од вредности, осим обвезница издатих у складу са прописима којима се уређује измирење обавезе Републике по основу зајма за привредни развој, девизне штедне грађана и дужничких хартија од вредности чији је издавалац, у складу са законом, Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије.

Капитални добитак представља разлику између продајне цене имовине и њене набавне цене, усклађене према одредбама овог закона, с тим што, уколико је разлика негативна, у питању је капитални губитак (члан 27. ст. 2. и 3. Закона).

У складу са чланом 29. став 9. Закона, за сврху одређивања капиталног добитка, набавна цена удела у капиталу правних лица јесте цена коју обвезник документује као стварно плаћену. Набавна цена удела у капиталу правних лица стечених путем оснивачког улога или повећањем оснивачког улога јесте тржишна цена на дан уноса улога.

Према прописима којима се уређују привредна друштва, члан друштва са ограниченом одговорношћу стиче удео у основном капиталу друштва сразмерно вредности улога, који може бити новчани или неновчани. Вредност неновчаних улога друштва са ограниченом одговорношћу утврђују споразумно чланови у складу са оснивачким актом. Ако се вредност неновчаног улога не утврди на овај начин, чланови могу процену вредности улога поверити овлашћеном процењивачу или поднети захтев да га у ванпарничном поступку одреди суд, при чему се процена вредности неновчаног улога врши у складу са одредбама закона којим се уређује рачуноводство и ревизија.

У конкретном случају, обвезник (друштво са ограниченом одговорношћу) власник је 100% удела у капиталу нерезидентног правног лица (резидента Холандије).

Између СФР Југославије и Краљевине Холандије закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са Протоколом („Сл. лист СФРЈ – Међународни уговори“ бр. 12/82) који се примењује од првог јануара 1984. године.

Уговор се примењује и у билатералним економским односима између Републике Србије и Краљевине Холандије.

Министарство финансија напомиње да Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06), у члану 16, поред осталог, предвиђа да: „Општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни су део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.“

Уговор, у члану 13. (Приходи од имовине – капитални добитак), предвиђа:

„1. Приходи које оствари резидент једне од држава од отуђења непокретности поменуте у члану 6. овог уговора, која се налази у другој држави, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Приходи од отуђења покретности која чини део имовине намењене за пословање сталне пословне јединице коју предузеће једне од држава има у другој држави или од покретности која припада сталној бази коју користи резидент једне од држава у другој држави за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) и приходе од отуђења сталне базе, могу се опорезивати у тој другој држави.

3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, приходи од отуђења бродова и ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају, речних бродова који се користе у саобраћају на унутрашњим пловним путевима или покретности које служе за коришћење поморских или речних бродова или ваздухоплова опорезују се само у држави у којој се налази седиште стварне управе предузећа. За потребе овог става, примењиваће се одредбе става 3. члана 8. овог уговора.

4. Приходи од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2 и 3. овог члана, опорезују се само у држави чији је резидент лице које је отуђило имовину

5. Одредбе става 4. овог члана не утичу на право ни једне од држава да заводи, у складу са својим законом, порез на приходе од отуђења акција или других права која учествују у добитима друштва чија је имовина потпуно или делимично подељена на акције, а које је резидент те државе, које је остварило физичко лице које је резидент друге државе, а било је резидент првопоменуто државе у току последњих пет година које су претходиле отуђењу тих акција или права.“

Имајући у виду наведено, у конкретном случају који се наводи у допису, а сходно наведеном члану 13. став 4. Уговора, уколико правно лице, резидент Републике Србије оствари приход (капитални добитак) продајом удела у правном лицу, резиденту

Холандије, право опорезивања капиталног добитка који је остварен продајом удела, подлеже опорезивању само у држави резидентности продавца, односно само у Републици Србији.

Ово посебно из разлога јер се изузеци наведени у члану 13. ст. 1, 2. и 3. Уговора (на основу којих би право опорезивања, под условима наведеним у тим ставовима, припало Холандији) не односе на продају удела у капиталу, него на другу имовину.

Сагласно наведеном, у случају када обвезник (резидентно правно лице) продаје удео у капиталу свог зависног привредног друштва (резидента Холандије, у конкретном случају), капитални добитак, који се опорезује на територији Републике, утврђује се као (позитивна) разлика између продајне цене удела и (његове) набавне цене, при чему набавну цену удела чини цена коју обвезник документује као стварно плаћену, односно тржишна (процењена) цена улога (по основу чијег уноса је обвезник стекао удео у капиталу зависног друштва) на дан уноса у капитал зависног друштва.

2. Опорезивање капиталног добитка који правно лице, резидент Кипра, оствари продајом удела на територији Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-01-00758/2011-04 од 31.8.2011. год.)

И. Закон о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04 и 18/10, у даљем тексту: Закон), у члану 40. став 3. Закона, прописује да се на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника, другог нерезидентног обвезника, физичког лица, нерезидентног или резидентног или од отвореног инвестиционог фонда, на територији Републике, по основу капиталних добитака насталих у складу са одредбама чл. 27. до 29. Закона, обрачунава и плаћа порез по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

У складу са чланом 40. став 4. Закона, нерезидентни обвезник – прималац прихода (у конкретном случају, по основу капиталног добитка) дужан је да пореском органу у општини на чијој територији је остварен приход, преко пореског пуномоћника одређеног у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација, поднесе пореску пријаву у року од 15 дана од дана остваривања прихода из става 3. овог члана (у конкретном случају, по основу капиталног добитка) на основу којег надлежни порески орган доноси решење.

II. Између СФР Југославије и Републике Кипар закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину („Сл. лист СФРЈ – Међународни уговори“, бр. 2/86, у даљем тексту: Уговор) који се примењује од првог јануара 1987. године.

Уговор се примењује и у билатералним економским односима између Републике Србије и Републике Кипар.

Министарство финансија напомиње да Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06), у члану 16, поред осталог, предвиђа да: „Општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни су део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.“

Уговор, у члану 13. (Приходи од имовине – по данашњој терминологији, капитални добитак) предвиђа:

„1. Приходи које оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. која се налази у другој држави уговорници, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Приходи од отуђења покретности која чини део имовине намењене за пословање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретности која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од

отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно са целим предузећем) или сталне базе, могу се опорезивати у тој другој држави.

3. Приходи од отуђења бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају, од речних бродова који се користе у саобраћају на унутрашњим пловним путевима или од покретности која служи за коришћење таквих поморских или речних бродова или ваздухоплова опорезују се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Приходи од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2. и 3. овог члана, опорезују се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.“

С обзиром на наведено, у конкретном случају који се наводи у допису, а сходно наведеном члану 13. став 4. Уговора, уколико правно лице, резидент Републике Кипар на територији Републике Србије оствари приход (капитални добитак) продајом удела, право опорезивања капиталног добитка који је остварен продајом удела, подлеже опорезивању само у држави резидентности продавца, односно само у Републици Кипар.

Ово посебно из разлога јер се изузеци наведени у члану 13. ст. 1, 2. и 3. Уговора (на основу којих би право опорезивања, под условима наведеним у тим ставовима, припало Републици Србији) не односе на продају удела у капиталу, него на другу имовину.

Министарство финансија напомиње да је пре примене претходно наведеног решења (опорезивања капиталног добитка само на Кипру, али не и у Србији – што је посебна погодност предвиђена цитираном одредбом члана 13. став 4. Уговора) потребно да правно лице које је остварило капитални добитак пружи доказ да је, заиста, у смислу члана 4. Уговора, резидент Републике Кипар.

Ово из разлога јер је, у члану 40а став 1. Закона, поред осталог, прописано да код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент

докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања.

Сходно члану 40а став 2. Закона, статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања у смислу става 1. овог члана, нерезидент (у конкретном случају, резидент Републике Кипар) доказује код исплатиоца прихода потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице (у конкретном случају, надлежног органа Републике Кипар – на основу члана 3. став 1. под и) подстав II) Уговора, то је министар за финансије Републике Кипар, односно његов овлашћени представник) и то на посебном обрасцу прописаном подзаконским актом донетим у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Уколико нису испуњени наведени услови (у конкретном случају, уколико потврда о резидентности није издата на прописаном обрасцу Републике Србије), сходно члану 40. став 3. Закона, остварени капитални добитак опорезује се у Републици Србији, применом пореске стопе од 20%.

Ако исплатилац прихода примени одредбе Уговора о избегавању двоструког опорезивања, а нису испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана, што за последицу има мање плаћени износ пореза, дужан је да плати разлику између плаћеног пореза и дугованог пореза по овом закону (члан 40а став 3. Закона).

Истовремено, Закон, у члану 40а став 5, прописује да се на нерезидентног обвезника (у конкретном случају, резидента Републике Кипар) – примаоца прихода из члана 40. став 3. Закона (у конкретном случају, по основу капиталног добитка) примењују одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, Уговора са Републиком Кипар) у складу са одредбама ст. 1. до 3. овог члана.

Имајући у виду наведено, нерезидентни обвезник, односно његов порески пуномоћник, дужан је да надлежној организационој јединици Пореске управе (у општини на чијој територији је остварен приход – капитални добитак) поднесе захтев за издавање

потврде (уверења) да, у конкретном случају, нема обавезу плаћања пореза, са приложеном документацијом којом то доказује (потврда о резидентности, позивање на Уговор – одговарајући члан Уговора о избегавању двоструког опорезивања на основу кога се порез не плаћа у Републици – члан 13. став 4. Уговора и сл).

Потврду надлежне организационе јединице Пореске управе да подносилац захтева (у конкретном случају, резидент Републике Кипар) нема обавезу плаћања пореза (на капитални добитак) нерезидентни обвезник прилаже банци код које је отворио нерезидентни рачун у Републици, на основу које банка (у складу са одговарајућим одредбама Закона о девизном пословању) врши трансфер новца на рачун нерезидентног обвезника у иностранству.

У овом случају, нерезидентни обвезник је дужан да надлежном пореском органу (у општини на чијој територији је остварен приход – капитални добитак), преко пореског пуномоћника одређеног у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација, сходно члану 40. став 4. Закона, у року од 15 дана од дана остваривања прихода – капиталног добитка, поднесе пореску пријаву на Обрасцу ППКД који је прописан Правилником о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит на приходе које по основу капиталних добитака остварују нерезидентни обвезници – правна лица („Сл. гласник РС“, бр. 20/10) у коју ће унети одговарајуће тражене податке, укључујући и примењену стопу (0%), као и да приложи претходно споменуто потврду о резидентности.

Сагласно начелу фактицитета, Пореска управа, у сваком конкретном случају, утврђује чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода које оствари порески обвезник, сагласно члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У СЕПТЕМБРУ МЕСЕЦУ 2011. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о јавној својини	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 72 од 28. септембра 2011.
Закон о враћању одузете имовине и обештећењу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 72 од 28. септембра 2011.

УРЕДБЕ

Уредба о општим условима за емисију и продају дугорочних хартија од вредности на иностраном финансијском тржишту	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 65 од 2. септембра 2011.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о извршавању Закона о порезу на додату вредност на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 68 од 15. септембра 2011.
Уредба о децентрализованом систему управљања средствима развојне помоћи Европске уније у оквиру инструмента претприступне помоћи (ИПА)	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 23. септембра 2011.
Уредба о критеријумима за расподелу трансфера солидарности јединицама локалне самоуправе	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 73 од 30. септембра 2011.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о изменама и допуни Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 7. септембра 2011.
Правилник о измени и допунама Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 66 од 7. септембра 2011.

ОДЛУКЕ

Одлука о начину поступања банке и даваоца лизинга по приговору корисника финансијских услуга и начину поступања Народне банке Србије по обавештењу тих корисника	Сл. гласник РС, бр. 65 од 2. септембра 2011.
Одлука о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини образаца који се уручују кориснику	Сл. гласник РС, бр. 65 од 2. септембра 2011.
Одлука о случајевима и условима плаћања, наплаћивања, уплата и исплата у ефективном страном новцу	Сл. гласник РС, бр. 67 од 13. септембра 2011.
Одлука о допуни Одлуке о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу, односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2011. години	Сл. гласник РС, бр. 70 од 23. септембра 2011.
Одлука о врстама девиза у којима се плаћају републичке административне таксе код дипломатско-конзуларних представништва Републике Србије и о висини курса динара за прерачунавање динарског износа такси у девизе	Сл. гласник РС, бр. 70 од 23. септембра 2011.

ОСТАЛО

Усклађени динарски износи из Тарифе републичких административних такси	Сл. гласник РС, бр. 70 од 23. септембра 2011.
--	---

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И СВЕТСКЕ ЦАРИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 825/2011 of 12 August 2011 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 825/2011 од 12. августа 2011. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 69 од 19. септембра 2011.
---	---

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 826/2011 of 12 August 2011 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 826/2011 од 12. августа 2011. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 69 од 19. септембра 2011.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 827/2011 of 12 August 2011 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 827/2011 од 12. августа 2011. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 69 од 19. септембра 2011.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EC) No 169/1999 of 25 January 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 169/1999 од 25. јануара 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 71 од 26. септембра 2011.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EC) No 516/1999 of 9 March 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 516/1999 од 9. марта 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 71 од 26. септембра 2011.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EC) No 701/1999 of 31 March 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 701/1999 од 31. марта 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 71 од 26. септембра 2011.</p>

COMMISSION REGULATION (EC) No 799/1999 of 16 April 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 799/1999 од 16. априла 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 964/1999 of 6 May 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 964/1999 од 6. маја 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 1218/1999 of 14 June 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1218/1999 од 14. јуна 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 1324/1999 of 23 June 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1324/1999 од 23. јуна 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 1488/1999 of 7 July 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1488/1999 од 7. јула 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 1529/1999 of 13 July 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1529/1999 од 13. јула 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.

COMMISSION REGULATION (EC) No 1836/1999 of 24 August 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1836/1999 од 24. августа 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 2113/1999 of 5 October 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 2113/1999 од 5. октобра 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 2376/1999 of 9 November 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 2376/1999 од 9. новембра 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
COMMISSION REGULATION (EC) No 2795/1999 of 29 December 1999 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 2795/1999 од 29. децембра 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.
Исправка Уредбе Комисије (ЕУ) број 2795/1999 од 29. децембра 1999. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 26. септембра 2011.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вук Ђоковић. – Год.32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132